केवळकृत नेम विवाह

રચનાર મોજે કાસંદ્રાના ભાવસાર

श्रावक केवळ अमीचंद.

પ્રસિદ્ધ કરનાર પોતે તથા મોજે મજકુર

ગામની સરકારી ગુ૦ નિ૦ પહેલો આસીસ્ટંટ

श्रावक छगनलाल विरचंद

આવૃતિ ૧ લી

अमदावाद,

છાપનાર "ગુજરાત યુનિયન પ્રેસ"ના માલેક

वाडीलाल दलीचंद

સન ૧૮૭૩ સંવત ૧૯૩૦

किंमत ८ आना.

प्रसिद्ध करवानुं ठेकाणुं मोजे कासंद्रा

छापवानुं ठेकाणुं माणेकचोक आगळ
कागदी ओळमां मोती दलीचंदनुं
मकान.

धी ओनरेबल श्रीमंत नगरशेठ.

प्रेमाभाई हीमाभाई

स्थळ अमदावाद

आपनो विद्या व्रधी करवामां अतिशय
प्रेम, स्वदेशना, शुभेच्छक, पोताना जै
न धर्म उपर मेळवेली ममता, औदा
र्य, अने हींमत परंपराथी आपना सु
धी चाल्युं आव्युं छे. विशेष आप सु
धाराना मतने संपूर्ण उत्तेजन आपोछो
अने नविन ग्रंथ बहार पडता जोवाने
घणा होंशीला जणाओ छो इत्यादि

इत्यादि माटे आपनुं प्रेम भरेलुं नाम आ नाना पुस्तकमां मारा नाम साथे जोडो आप सदग्रहस्थनेज अर्पण करुं छुं ते मान्य करशो.

भावसार श्रावक सही
केवळ अमीचंद.

सुचना.

आ नेमविवाहनुं नाम केवळकृत लख्युंछे तेनुं कारण एछेके आगळ पंडीत श्री विरविजय माहाराज विगरे रचेला छे तेथी आ विवाहमां रचनार नुं नाम साथे राख्युं छे.

आ विवाहमां घणुं करीने कागळो विगरे रचना विशेष वधारी रच्यो छे पण संबंध अनुक्रमे टुटवा दीधो नथी

आ विवाह शास्त्री अक्षरे छपाव्यो छे ते एवा ईरादाथी के सरवने अनुकुळ पडे पण तेमां केटलाक अक्षरो जै

न धर्मथी जरा तफावत छे ते अक्षरो निचे दर्शाव्या छे माटे वांचनाराओए आ मुजब वरतवुं.

ဖ छ हावोछे ऽ ड हावोछे

ꝏ झ हावोछे ભા अ हावोछे.

केवळ कृत नेम विवा

॥ ढाळ १ ॥ वळती लाडणीने सणगा
रीरे एराग॥ सती सरस्वतीने शीरनामुरेगु
रुगउतम. जुवो मुज सांमुंरे मारेगावोछेने
म वोवारे तेथो दोलमांकरा मती दिवारे
१ ॥केवी रीते तोरण गया नेमरे केवो प्या
रीतपेउनो प्रेमरे तेनो संक्षेप कहुं वीस्ता
रेरे तमे सांभळजो नर नाररे ॥ २ ॥ द्वा
रामती छे नगरी वीशाळरे राज करे त्यां
कृश्न भुपाळरे तेना काका तेकुळमां जां
णुंरे नाम समुद्रवीजय वखांणुंरे ॥ ३ ॥
तेने घर सुवादे नारीरे एनी कुखेते जा
या मोरारीरे नाम नीरमळ नेमनगीनरे
रुप अनुपम रंगमां भीनरे ॥४॥ कायाका

ळी तेजस्वी चळकेरे मुख नेमनुं मंद मंद मलकेरे चाल चाले ते हंसना सर खीरे नर नारी जुवे नीत नरखीरे ॥ ५ ॥ अंब्र सजे अचळ नीत अंगेरे दीन गुमावे अती उमंगेरे रमे जमेने करे वृत दान रे अेम मोटेरा थाय भगवानरे ॥ ६ ॥ मात पीता देखी थाय राजीरे दुरीजंन छाती रहे दाजीरे एम करतां ते अेकज दं नरे भेळा थया जादव केरा तंनरे त्या रे बोल्या त्यां नेमजी वाणरे सुणो वीर चतुर सुजांणरे आपणे जोवाछे म्हेल ने बागरे केवळ आजनो सुभ छे लाग रे ॥ ८ ॥ ढाळ ॥ २ ॥

आवोने मंदिर माहायरे हो लाल ए

देशि॥ सरखाते सरखी सोखीआ हो लाल आदव केरा बाळरे रंगीला लाल॥ तमां ते नेमजी नेकिवडा हो लाल उठ्या ते सउ ततकाळरे रंगिला लाळ सरखा ते सरखी सोखिआ हो लाल॥ आंकणी ॥ १ ॥ प्रथमते पादरपरां जोई वळया हो लाल॥चलती वाडियो बागरे रंगीला ॥ फुलते झाड जोयां फरी फरी हो लाल॥आंणि तमामनो तागरे रंगिला लाल॥सर० ॥ २ ॥ त्यांथी ते पुरमां परवर्या हो लाल॥फरीया ते ठारो ठाररे रंगिलाल सर० ॥ ३ ॥ जोयां शेरी पोल शोखथी हो लाल जोयां चकलां बजाररे रंगिला लाल जो

यां ते घर पुर मालिआं हो लाल जोइ अ
ती उंचा अवासरे रंगिला लाल॥फरता
ते फरता आविया हो लाल आयुद्ध शा
ळानी पासरे रंगिला लाल॥ सर० ॥४ ॥
आयुद्धशाळा अती ओपती हो लाल रूप
अनुपम धांमरे रंगिला लाल॥ तांहि ते
नेमजी बोलिआ हो लाल आछे कोनो
मुकांमरे रंगीला लाल सर० ॥ ५ ॥ अ
नुचर आवि उभा रह्या हो लाल जोडि
ने जुगते हाथरे रंगिला लाल॥ आसन
आपीने ओपतुं हो लाल बेसार्या नेमी
नाथरे रंगिला लाल सर० ॥ ६ ॥ संख
ने चक्र गदा पड्यां हो लाल तांहि ते
नजर गईरे रंगिला लाल त्यारे ते नेमे

पुछीयुं हो लाल आते शुंछे भाईरे रं
गिला लाल सर० ॥ ७ ॥ त्यारे सरग्वा
ते साथि बोलिया हो लाल कृश्न तमा
रो विररे रंगिला लाल ते समो कोबळ
वि नही हो लाल जोरमां म्हा जुझाररे
रं० घालना हाम कोबीजोवालिहोलाल
बांधवा आ हथीयाररे रंगि० सर० ॥ ९ ॥
जुद्धा ते सरखा जोई रहे हो लाल को
ई नादे अनु नामेर रंगि० अवर थकी न
व उपडे हो लाल॥ कृश्न तणु ए का
मरे रंगि० सर० ॥ १० ॥ नेमजी के
एमां शुं वडु हो लाल एनो ना करीअे
वादरे रंगि० झडपउठीने झालियो हो
लाल लेई कर्या संख नादरे रंगि० स०

॥ ११ ॥ चक्र उपाडूयुं एक चपटीये हो लाल गदा उपाडी जम आसरे रं० र मतां ते रंग उमंगमां हो लाल केवल कीधो त्रासरे रंगी० सर० ॥१२॥

ढाल ॥ ३ ॥ वीर कहे गउतम शुणो ए देशी॥धमकार थयो धरणी वीषे थतां सं खनो नादरे॥ रमतां ते रंग उमंगमां क र्यो समरथ सादरे॥धमका ॥ १ ॥ टेक. सागरनीर छोळे चड्यां चड्यां जुद्धाने जोररे ॥ नरनारी लाग्यां नासवा थ यो सोर बकोररे ॥ ध० ॥ चक्र उपाडे मेदनी चढी त्यां चकडोळरे ॥ घनरे लाग्यो घणो गाजवा थयो देश कळा होळरे॥ २ ॥ हय हाथी लाग्या भागवा

भाग्यां शिखर पाहाडरे ॥ इमारता पडे उखाडि थरथर ध्रुजे छे झाडरे॥ ध० ॥ ४ ॥ हेंहा ते कार पुरमां थयो थयो अति उत पातरे ॥ क्रश्न कहे बळदेवने कोण बळीयो छे भ्रातरे॥ ध० ॥५॥ संखना नादज कोई थकि मूजविण नथायरे॥ जबरो ते जुद्धो जगतमां अवर कोण केवायरे ॥ ध० ॥ ६ ॥ बलदेवके क्रश्न बंधवा खजूर काढो आ वारे ॥ नगरनां लोक नाशी जशे थशे उजड आ ठारे ॥ ध ॥ ७ ॥ क्रश्ने आविने पुछीयुं त्यारे दीठा त्यां नेमरे ॥ बालुडा वेशे बंधवा आहुद्ध उपाड्यां केमरे ॥ ध ॥ ८ नवकुळ नाग डोलावीया पलक एके पा

तालरे ॥ बल क्यांथी आवडुं बंधवा ह
जुछो तमे बाळरे ॥ ध ॥ ९ ॥नेम कहे
छे कृश्नने शांभलो वडा वीररे ॥ आ
तो बळ सागरमां थकि जेम गागर नी
ररे ॥ ध ॥ १० ॥ कृश्नए मन विचारी
युं नेम लेशे राजरे अतली बळ दिठु
आसमे तेथी करु एककाजरे ॥ध ११ ॥
परणाउ प्रेमदा पातली त्यारे नेम वश
थायरे ॥ केवल केछे कृश्नए कर्यो ए उ
पायरे ॥ ध ॥ १२ ॥

ढाल ॥ ४ ॥ रतन शीगुण मीठडांरे ए
देशि॥ काने तेडावि गोपीयोरे कहे कुळनि
मोलि लाज ॥ रुक्षमणि राणि राधिका
रे तमे जेम तेम करी आज ॥ नारी

मनावो नेमनेरे टेक ॥१॥ चपळताआ
ज चालवोरे करि स्त्रि चरितर ठाठ भो
ळवो मारा भाईनेरे तमे पटराणीओ
आठ ॥ ना० ॥ २ ॥ पुरुषर्थी नही पत
ळेरे आतो तमारुछे काम ॥ बावरुं बो
लिने बझवोरे एने क्रश्न कहेछे वाम
॥ ना० ॥ ३ ॥ गमे त्यां एने फेरविरे
वळी फेरवि सरोवर पाळ ॥ वांढा क
हिने वातमांरे तमे देज्यो दीयरने आ
ळ ॥ ना० ॥ ४ ॥ रमतमां राजि राखी
नेरे करो नेमने रुडो बोध ॥ बोल बो
लवा मीठडारे तेथी चढे नहीं क्रोध
ना० ॥ ५ ॥ गाळी नांखो घटघटीमांरे
जेम अग्नी आगळ घृत ॥ नेम मुंकावो

नेमनुंरे वळी परण्या केरुं वृत ॥ ना०
॥ ६ ॥ मेणां दईने माननीरे तमे चढा
वो अंकोर ॥ परणावो ज्यारे प्रेमदारे
त्यारे ओछुं थाशे जोर ना० ॥ ७ ॥ स
त भामा के सांमजीरे तमे तेनो ना
धरसो सोग केवळ केछे कालनोरे रा
धे:काजीए राख्यो जोग ॥ ना० ॥ ८ ॥
॥ढाळ ॥ ५ ॥ राग उपर प्रमाणे ॥
भामनीओ भेळी थईरे गइ नेमजी के
री पास ॥ रुदेथी बोल्यां राधीकारे अ
ति आंणी मन उलास ॥ भामनीओ भे
ळी थईरे ॥ टेक ॥ १ ॥ नावा चालो
ने नेमजीरे वळी आज अमारी साथ
॥ एकलडां अमे नहीं जइएरे तम वि

ना ते नेमीनाथ ॥ भा० ॥ २ ॥ साथे
सरोवर संचर्यारे नेमजी नावा माट ॥
भाभोए लिधा भोळवीरे तेनो नेमे न
जांण्यो ठाठ ॥ भा० ॥ ३ ॥ नातां ना
तां कैक नारीयेरे नेम उपर नांखे निर
॥ कैक आवीने कामनीरे चाळा करीने
नांखे चांर ॥ भा० ॥ ४ ॥ कैक तांणे
तंन चुंटलारे तेमां घणा ताणे गाल ॥
हलके रहीने हुंशमांरे जेम खणाय न
हीं खाल ॥ भा० ॥ ५ ॥ ल्हेंका करे कै
क हाथनारे कैक करे नवि खेल ॥ कै
क ते नारी नेमनेरे झालि उतारेछे मे
ल ॥ भा० ॥ ६ ॥ एकते कादव नांख
तिरे रुडो मुखडे कहिने रंग ॥ बीजी

मारे पीचकारडीरे नेम नगीन केरे अंग भा० ॥ ७ ॥ वळती बोलि एक वनिता रे चित चढाविने रीस ॥ नेम संगाथे बोलिनेरे तमे शिद दुखावोछो शीश ॥ भा० ॥ ८ ॥ वांढा शुं जांणे वातमां रे शुंजांणे शामानुं सुख ॥ बोलिशुं जांणे बापडोरे एनुं उपडे नही मुख ॥ भा० ॥ ९ ॥ जांबुवंति जोई बोलियांरे लवे नारीओ बे चार ॥ मांननी मेणां न मारिएरे नेम नही नादार ॥ भा० ॥ १० ॥ बोल सांखे नही ताहरोरे ए नहीं नानेरु बाळ ॥ काले लावशे कामनिरे तारे देशे तुजने गाळ ॥ भा० ॥ ११ ॥ एक एक बोलि गोपीओरे मोहचढावा एम

॥ केवळ के कर्युं एटलुरे तोय बोल्या नही नेम ॥ भा० ॥ १२ ॥

दुहा

जळक्रिडा करी नारीयो निकळी पुरनी बाहार ॥ सुंदीर त्रठ सोहांमणु बेठी तेने ठार ॥ १ ॥ तरु तणे शुभ छांयडे आसन कीधुं एक बेसार्या त्यां नेमने व डोकरी विवेक॥ २ ॥ आठबेसी प्रेमदा फरतो घाल्यो घेर ॥ आसन उपर ओ पता वच्ये नेम दिएर ॥ ६ ॥ अबळा गोरी ओचरी बीजी केरे मुख परण्या होय दीएर तो केवुं मांणे सुख ॥ ४ ॥ आवा ते वांढा फरे तो बीजानो शो दांक ॥ पैशो लावी पारको परणे पि

ट्या रांक ॥ ५ ॥ त्यारे बोल्या नेमजी भाभी भावतु बोल ॥ वधतु वेण न भाखिए मनमां आणि तोल ॥ ३ ॥ लखमणा के लेको करी रीस नव करीए आप ॥ परण्या हो जो प्रेमदा तो साना मन संताप ॥ ७ ॥ अणे किधुं एटलु लावि मनमां लेहेर ॥ केवळ के पदमावती पुछे रुडी पेर ॥ ८ ॥

ढाल ॥ ६ ॥ प्रेमे के पदमावतीजि सांभळो नेम शुजाण हुंशे द्यो हुंकारडोजि बोल्यु करो परमाण ॥ प्रेमे के पदमावतीजि सांभळो नेम शुजाण टेक ॥ १ अजवाळो कुळ आपणुजि राखो उघाडो द्वार ॥ लावो ल्यो संसारनोजि पर

णि पाताळिया नार ॥ प्रे० ॥ सां० ॥ २
॥ परणेला सउ पुरमांजि दीयर कुंवा
रा केवाव ॥ वरवुं दिशे वालमाजि
राव तमे उम्मराव ॥ प्रे० ॥ सां० ॥ ३
कृश्न सरखा भुपतीज्ञि करे चकवे राज
॥ तेना विर वांढा तमेजि ते तो कुळने
लाज ॥ प्रे० ॥ सां० ॥ ४ ॥ छोरु न
हीनाना तणाजि मोटातणा तमे तंन
॥ स्वामी नही कशि वातनिजि विचारो
ने वदन ॥ प्रे० ॥सां० ॥५ ॥ पीतराइ
पडछा नांखशेजि वडतां कोइक वार ॥
माटेपरणो दियरीयाजि छेल छबीलडि
नार ॥ प्रे. ॥ सां. ॥ ६ ॥ कुंवारा पुरुष
तणोजि पुरो नही पतीयार ॥ कामनी

को आवे नहींजि पांसे वार लगार ॥ प्रे० ॥ सां० ॥ ७ ॥ अबला विना आदमीजि अती दुखीओ थाय ॥ केवळ क्यां करे वातडीजि मनमां रह्या ते मुंझाय प्रे० ॥ सां० ॥ ८ ॥

॥ दोहरो ॥ पदमावती पुछी रहि मुकि मन अंकोर ॥ केवळ के हवे सांभलो जांबुवतिनुं जोर ॥

॥ ढाल तप सरीखो जगमां को नही रे एदेशि ॥ प्यारी विना दुख पामशोरे एकलडां अगात ॥ हो दिअर ॥ जांबुवंति के जाणशोरे आगल नेमजी वात ॥ हो दिअर ॥ प्यारी विना दुख पामशोरे ॥ आंकणी ॥ १ ॥ रांधी रसोई

रांधी रसोई कोण आपसेरे टंके तमने
नीत ॥ होदीअर ॥ पीरसे कोण मुकी
पाटलोरे पुरी धरीने प्रीत ॥ होदीअर
॥ प्यारी ॥ २ ॥ व्हेला मोडा कदी
आवसोरे जईने तमे व्हार ॥ होदीअर
आवतां वेंत कोण आपसेरे उनो कर
वा अहार ॥ होदीअर ॥ प्यारी ॥ ३ ॥
वेळा कवेळा अंन पामसोरे वालु वेहेलुं
न थाय ॥ होदीअर ॥ पारका हाथे प्रे
मथोरे धार्यु धराई न खवाय होदीअर॥
॥ प्यारी ॥ ४ ॥ खारु मोळुं ने अती
खाटडुंरे तीखुं काचु को दीश ॥ होदी
अर ॥ कोने केसो विना कामनीरे चो
त चडावीने रीस ॥ होदीअर ॥ प्यारी

॥ ५ ॥ भोजन मळे न भावतुंरे को दी
न अमरीत पाक ॥ होदीअर ॥ तेमां
नहीं तके जोईतुंरे स्वादे सुंदीर साक
॥ होदीअर ॥ प्यारी ॥ ६ ॥ को दीन
खावा खाखरारे को दीन लाहो कुर ॥
॥ होदीअर ॥ नारी विना नर नेमजीरे
तेवुं जमवा जरुर ॥ होदीअर ॥ प्यारी
॥ ७ ॥ काट काढीने वळी वासणोरे
कोण राखशे रुडे रंग ॥ होदीअर ॥ हुं
स करीने घणा हेतथीरे पाथरे कोण प
लंग ॥ होदीअर ॥ प्यारी ॥ ८ ॥ शरी
र सुखने कारणेरे लावो भलेरी भांम
॥ होदीअर ॥ हवे कहे रांणी रुखमणी
रे गुणो केवळना सांम ॥ होदीअर ॥

प्यारी ॥ ९ ॥

ढाळ ॥ ८ ॥ हरी भजनाविना दुख दरीआ संसारनो पार न आवे एराग ॥ होदि अरीआ मानोने मनडे ते कह्यु माहरुंरे ॥ राणी रुखमणी कहे चित खोलिने च तुर नर तमाहरु ॥ आंकणी ॥ जोबनि आनो छे लटको जेवो रंग पतंग सर खो चटको ॥ तमे मुकि दई मननो मटकोरे हो दिअरीया ॥ १ ॥ लाखेणी प रणोने लाडी तेथी सुखडलां थासे दा डी ॥ केम थई बेठा छो अन्याडीरे हो दि० ॥ २ ॥ परण्या विनातो नहीं चा ले सुभ मंदिरीयामां कोण माहाले ॥ नेम देखी तमने कोण न्यालेरे हो दि० ॥

॥ ३ ॥ प्रीतज नहीं प्यारी विना कोण आगळ जई कहेशो बीना ॥ तमे बळशो अंतरमां कीनारे ॥ हो० ॥ ४ ॥ कोण हुंशे तमथी रीसाशे कोण वाट जोई व ळती खाशे ॥ कोण देखिने राजी थाशे रे ॥ हो० ॥ ५ ॥ कोण जाशे सगां घे र गावा कोने मोकलशो रंबा खावा ॥ तमे छो वडामां वीर चावारे ॥ हो० ॥ ६ ॥ नेम धारी बेठा धरमने तमे वांढा तेलछनअमने॥ ते झाझु शुं कहिए तम नेरे ॥ हो० ॥ ७ ॥ तेथीपरणोने तमे प्यारी कहे केवळ मनडे विचारी॥ व ळी बोलवा बेठि गंधारीरे ॥ हो० ८ ॥

॥ ढाळ९मी ॥ देशी छठी ढाळनी ॥दा

वो नहि दीअरीआजी अम उपर तो लगीर ॥ हवे हुंतो नहीं दउजी दात ण लोटो नीर ॥ दावो नहीं दीअरीयाजी अम उपर तो लगीर ॥ आंकणी ॥ १ अचो तमारो आजथीजी अमो न वे ठाए रेस ॥ फावे त्यां फरता फरोजी पड्योछे आखो देश ॥ दा० ॥ अ० ॥ २ ॥ गमेतो लावो गोरडीजी गमेतो गो सांई थाओ ॥ गमे रहो आ गाममांजी नहींतो गमे त्यां जाओ ॥ दा० ॥ आ० ॥ ३ ॥ वांढा संगे वातडीजी नहीं क र्यानो धर्म ॥ अमारे अबळाने वळीजी ए छे मोटो मर्म ॥ दा० ॥ अ० ॥ ४ ॥ वांढानावीसवासमांजी जायभलेरो भा

र ॥ माटे परणी आवजोजी नेम अमा
रे द्वार ॥ दा० ॥ अ० ॥ ५ ॥ अमे सौ
के नारीयोजी करनारी वडेरी वात ॥
परणी थाय पोता तणिजी निश्चे नेमी
नाथ ॥ दा० ॥ अ० ॥ ६ ॥ झाझु कहु
छो जादवाजी पार न पामुं आज ॥
छेलि शीखामण माहरीजी मानोने
म्हाराज ॥ दा० ॥ अ० ॥ ७ ॥ बे चा
रतो रही लावविजी पण लावो ना
री एक ॥ एमां नहीं थाय छुटकोजी ने
मनगीनजी नेक ॥ दा० ॥ अ० ॥ ८ ॥
हा को हह्यु मुकीनेजी परण्यामां छे
लाव ॥ कहुंछुं ते मानो खरुजी दाख
वो आजनो दाव ॥ दा० ॥ अ० ॥ ९ ॥

हुंतो कहुं तम कारणेजी वळि वारंम
वार ॥ परणो तो घणु पाधरुजी छेल्लो
आ उचार ॥ दा० ॥ अ० ॥ १० ॥

दोहरा

गंधारी कही एटलुं थाकी तेणे ठांम के
वळ केछे माहरा तोय न बोल्या शांम
॥ १ ॥ सतमामा तो सज थइ बोले
कठण वचन ॥ तेतो सरवे सांभळो के
वळ धरीने मंन ॥ २ ॥ ढाळ ॥ १० ॥
परनारीनी प्रीत भवोभव छंडीए ल
लनां ॥ एदेसी ॥ सीदने एवडुं बोल्या
सैअर रे ने छांनडी ललनां ॥ परण्या
तणी तो वात नथी कांइ नांनडी
ललनां ॥ १ ॥ बळीआ हशे बळवंत

अंत आजे आवीओ ललनां ॥ भा
भीओ केरो बोल एके नवी भावीओ
ललनां ॥ २ ॥ काअर पुरुष नेम प
रणे सुं ते पदमणी ललनां ॥ समर
थ केरुछे कांम जेने हुंस हैए घणी
ललनां ॥ ३ ॥ नारी तणा नहो खेल
नारी हस्ती तुल्य छे ललनां ॥ जेने
ते होशे ते हाम तेने मन शुल्य छे
ललनां ॥ ४ ॥ नारी मागे वळी वस्त्र
उत्तम अंचळ ओपतां ललनां ॥ आ
पे नहीं जो नाव रामा रहे कोपतां ल
लनां ॥ ५ ॥ नारी मागे घणा घाट हा
टक केरा रेवडा ललनां ॥ महीं अमु
लक नंग हीरा अतीरे जड्या लल

नां ॥ ६ ॥ नारी मागे नीत नीत नवी न जूदी जातनां ललनां ॥ ते केम नेमथी थाय पुरां भात भातनां लल नां ॥ ७ ॥ करेसुं नेम शीपात पोषण पुरु नारनूं ललनां ॥ हाम वा ळानुं छे काम वळी नर उदारनू ल लनां ॥ ८ ॥ नेमजी निश्चे नादार ख रच तेतो शुं करे ललनां ॥ केवळदास ना श्यांम छोने वांढाज फरे लल नां ॥ ९ ॥

दोहरा

विधविध वामा मागसे तेथी केम अ पाय ॥ माटे केशे नेमजी परण्या केरी नाय ॥ १२ ॥ ढाळ ॥ ११ ॥ समुद्र बीजय कुळ चंदलो रे सामळीआ

जी ॥ एराग ॥ रमणीक बोल्यां राधी
कारे ॥ रंग राखोजी ॥ जाण्युं मैंतो ज
रुर मुखडे भाखोजी ॥ नारि लावो न
र नेमजीरे ॥ रंग राखोजी ॥ समजीने
शुभ उर मुखडे भाखोजी ॥ १ ॥ चीं
त्या मुकी दई चीतनीरे ॥ रंग राखो
जी ॥ परणो रुडी पेर ॥ मुखडे भा
खोजी पुरुं करीशुं बेउनुंरे ॥ रंग राखो
जी ॥ अमे अमारे घेर ॥ मुखडे भाखो
जी ॥ २ ॥ बत्री शहस्त्रने आठछेरे ॥ रं
ग राखोजी ॥ कानजी केरी नार ॥ मु
खडे भाखोजी ॥ तेमांते एक तमारी
नोरे ॥ रंग राखोजी ॥ गणे नहीं कांई
भार ॥ मुखडे भाखोजी ॥ ६ ॥ खावो

पीओने करो खुबीआरे ॥ रंग राखोजी खरचो जोता दाम ॥ मुखडे भाखोजी ॥ परणीने रुडो प्रेमदारे ॥ रंग राखो जी ॥ रहो अमारे धाम॥मुखडे भाखो जी ॥ ४ ॥

ढाण ॥ १२ मी ॥ राग उपर मुजब

त्यारे ते बोल्या नेमजीरे नहीं मानुंजी ॥ भाभी सुणो वात नथी कांइ छांनुजी ॥ नारी लाव्या नर तेहनेरे नहीं मानुं जी ॥ सुख नहीं एक सात नथी कांइ छांनुंजी ॥ १ ॥ रामजी दुख पाम्या घ णुंरे नहीं मानुंजी ॥ नारी केरे काज न थी कांइ छांनुंजी ॥ रावण रोळ्यो ना रीएरे नही मानुजी गढ लंकांनो म्हारा

ज नथी कांई छांनुजी ॥ २ ॥ दंपती
केरे कारणेरे नही मानुंजी ॥ कौरव फो
ज कटाइ नथी कांइ छांनुजी ॥ पांडव
दुख पाम्या वळीरे नही मानुजी ॥ ते प
ण तेनि लडाइ नथी कांई छांनुजी ॥
३ ॥ ए बीन बीजा दाखलारे नही मानु
जी॥छेशास्त्रोनि मध्य नथी कांइ छांनुजी
वारवधे विस्तारतांरे नही मानुजी॥ भा
भी भाळो सध्य नथी कांइ छांनुजी ॥
॥ ४ ॥ सुख नही नारी विसेरे न
ही मानुजी ॥ नारी दुख ईधांण नथी
कांई छांनुजी ॥ नीचमां निच नारी क
हीरे नही मानुजी निश्चे नरकनी खांण
नथी कांई छांनु जी ॥ ५ ॥

दुहा

राधाजी के नेमने बोल्या एशुं बोल ॥ नारी सुखनी रेलडि कोण नारीनि तोल ॥ नारि खांण नगीननि भामनि के नहीं भुल्य॥तमसरखां ते नीपजे तेथी रत्न अमुल्य ॥ ते सुणतां शरमाईने हशीया नेम कुमार ॥निचि नजरे न्याळिने कर्यो नहीं उचार ॥ हसतां देखी हशी पड्यो शामा केरो साथ ॥ मांन्यु मांन्यु मुख कही ताळी लिधी हाथ ॥ वधाई मोकलि वेगशु हुंश धरीने मंन ॥ वळति ने मने नारीओ आव्यां आप भोवन ॥

ढाळ १३ ॥ रतनश्री गुण मोठडांरे एदेशी

वधाई चालि वेगशुंरे द्वारामाते ते मां

य ॥ नमेते निश्चा मानीयोरे तेवुं जांण्यु सर्वे त्यांय ॥ वधाइ चालि वेगशुरे आं कणी ॥ कृश्नए कांने सांभळीरे नेम वी वाजी वात ॥ सोना टको शस्त्र आपीओ रं रुदे थई रळीआत ॥ व० २ ॥ रंग उ मंग अंगमांरे वाध्यो सुवादे माय ॥ रा जी थया सुणी वातडीरे नेम तणा पी ताय ॥ व० ३ ॥ क्रश्न कहे अती कोड धीरे बळीआ वीर बळदेव ॥ नारी ला ववी नेमनेरे आपणे जो ततखेव ॥ व० ४ ॥ कन्या तो जोअे फुटडीरे नीपु ण गुण नीधान ॥ उंचा कुळनी लाववी रे रुपे रंभा समान ॥ व० ५ ॥ वळदेव बंधव बोलीआरे सुणो वीर वीवेक ॥

नगरमां नीरखी आपणेरे कन्या कुंवा

री एक ॥ व० ६ ॥ उगरसेन घेर बेटडी

रे रुप अनुपम सार ॥ जुगने जोडुं छे

नेमकुंर नामे राजुल नार ॥ व० ७ ॥

कान कहे छे कांननीरे ॥ सुणी करोछो

वात ॥ कांइने सुखडे सांभळीरे तमे

भाळी कोछो भ्रात ॥ व० ८ ॥

दुहा

बळदेव केहे क्रश्नने अैतो नजर जोइ

॥ एवी बीजी भामनि भुतळमां नहीं

कोइ ॥ १८ ॥ रुपे रतिनी तुल्यछे गुण

नीति भंडार ॥ चतुरा चंचळ चीतमां

लक्षण विसने वार ॥ १९ ॥ शास्त्र भ

णेलि सुंदरी नहीं खांपणके खोड ॥ उं

चा कुळनी ए वळि नेम नगिननी जो
ड ॥ २० ॥ वचन सांभली वीरना कृ
ष्ण करवा काम केवळ के त्यांथी गया
उगरसेनने धाम ॥ २१ ॥

॥ ढाळ ॥ १४॥ हलके आवीरे सांढणी
॥ ए देशी ॥ धनरे घडी रे दीन आजने
कहे उगरसेन राय ॥ कृष्ण आव्यारे मु
ज आंगणे चाली पोताने पाय ॥ धन
रे घडी दीन आजने ॥ आंकणी ॥ १॥
सींहासन आप्युं रे बेसवा आप्यां फोफ
ळ पान ॥ वायु ढोळेरे वळी वेगथी द
ईने आदरमान ॥ धनरे ॥ २ ॥ उगरते
सेन एम ओचरे केम एकलडा नाथ ॥
रथ के धोडुंरे नथी पालखी नथी अ

नुचर साथ ॥ धनरे॥ ३ ॥ पावन कीधुंरे तमे माहरुं आवी आंगणुं आज ॥ अम सरखुंरे कांई कीजीए होय करवानुं काज धनरे ॥ ४ ॥ कृश्न केहेरे अमे आवीआ करवा वेवईशाळ ॥ अमारो ते नेम न गीनो तमारी राजुल बाळ ॥ धनरे ॥५ ॥ जुगते जोडुं ए सांभळी आव्यो तमा रे धांम ॥ सगाई करीने राजे नेमनी एछे अमारे काम ॥ धनरे ॥ ६ ॥ उगर ते सेन एम ओचर्या धन्य म्हारो अव तार ॥ तनीया ते राजुल माहरी पासे नेम भरथार ॥ धनरे ॥ ७ ॥ श्रीफळ आप्युंरे श्री कृश्नने बोली वीवाना बो ल ॥ सगाई करीरे राजुल नेमनी त्या

रे वाग्यां त्यां ढोल ॥ धनरे ॥ ८ ॥ क्र
भजी केछेरे कोडथी सांभळो उगर रा
य ॥ लगन लेवुंछे ढुकडुं जेथी व्हेलुं प
रणाय ॥ धनरे ॥ ९ ॥ सुणी जोशीडा
तेडावीआ जोवा शुभ लगन ॥ लगन
लखीने आप्युं ब्राह्मणे जे दीन नही वी
घन ॥ धनरे ॥ १० ॥ उगर ते सेन क
हे माहरे खांडु खटे ना धरे ॥ जांन ज
वरी लेई आवजो परणावा रुडेरी पेर ॥
धनरे ॥ ११ ॥ कबुल करीने क्रश्न उठी
आ बेठा मेनानी मांय ॥ रंग वाध्यो रं
गमेहेलमां केवळ केछेरे त्यांय ॥ धनरे॥
॥ १२ ॥

दुहो

श्रावण शुकल पंचमी मांहीज मंगळवा
र ॥ लगन लेइ ते दीननुं आव्या कृश्न
दुवार ॥ २२ ॥

॥ ढाळ ॥ १५ ॥ ओखा हरणनी देशी
मेनो उतारी कर्यो वीदाय कृश्न मनमां
हरख नमाय ॥ कहे करी नेम सगाई
तेनी चाली त्यां तो वधाई ॥ १ ॥ उ
गरसेनने घेरज बेटी नामे राजुल गुण
नी पेटी ॥ ते कन्याने वरछे नेम मळयुं
जोडुंज जोतुंज जेम ॥ २ ॥ सुणी खु
शी थया सौ साथ नेम वीवाह केरी वा
त ॥ राय समुद्रवीजय घर आगे राग
रागनां वाजां वागे ॥ ३ ॥ गाय माननी
मंगळ गीत आंणी मनडे अती प्रीत ॥

लगन दोन रह्या छे नजीक ठाठ जमा
वा मांड्यो ठीक ॥ ४ ॥ कंकोतरीओ ल
खावी अपार मांही केसर छांटी सार ॥
तेतो मोकली देशोदेश केक व्हेला तेडा
व्या नरेस ॥ ५ ॥ नित गावानो कर्यो ठ
राव जेथि नेमने पोंके लाव ॥
वेंचे खारेक खोबा भरी लमां फोफळ
वेंचे हरी ॥ ६ ॥ पुरुषोने उपर पान ॥
भाट ब्राह्मणने दे दान ॥ बीजी साम
ग्री थायअपार वेगे वीवातणी निरधार
॥ ७ ॥ आतो अहीं सरव केहेवाय उग
रसेन घरे शुं थाय ॥ तमे सांभळो हवे
तेह कहे केवळ धरीने नेह ॥ ८ ॥
ढाळ १६ मी रतन शी गुण मीठडां रे

ए देशी ॥ उगरसेनने आंगणेरे मांडी

कामा गणेस ॥ सामगरी सजे सुखथी

रे वीवा तणी वीशेस ॥ उगरसेनने आं

गणेरे ॥ आंकणी १ ॥ वाजां वागे रुडा

रागनांरे दीनमां चारे वार ॥ नोबत ग

डगडे नेकनीरे पोळ तणी ते व्हार ॥

उगर० २ वडीओ मुके वामा वेगथीरे मु

खडे मंगळ गई वीध वीध वणे पापडोरे

चीत चतुरा दई ॥ उगर० ३ ॥ सेवो

वणे सुत तांतणारे आणी अती उमंग ॥

लीली पीळी धोळी रातडीरे ते रीते मही

रंग ॥ उगर० ४ ॥ सीधां ते सरवे सज क

र्यांरे सुधारी अनाज ॥ कंदोई तेड्या

कोडथीरे जादव जानने काज ॥ उग

र० ५ ॥ गावा आवे गोरी तेहनेरे ॥ बे सवा मसरु मोद ॥ खारेको आपी खो बलेरे भरावे भोर गोद ॥ उगर० ॥ रा जुल केरी मावडीरे गानारीओने नीत मान आपे मोटे मनथीरे पुरी धरीने प्रीत ॥ उगर० ७ ॥ मांडवनो वळी मांडीओरे करवा अती आरंभ ॥ कारी गरी करे कारीगरोरे कोचे कमानो स्थं भ ॥ उगर० ८ ॥ चकोर चीतारा ची तेररे छबीओ नव रंग सार ॥ केवळ के हे एम मांडवोरे ततबीरे थाय तैयार ॥ उगर० ९ ॥ दुहा

मांडवडो चीतराय छे शस्त्र सुरी प्रका श ॥ आगळ कहीश हुं एहनो अथ ई

ती ईतीहास ॥ २३ ॥ वाजां वागे आ
गणं गोरी गीतज गाय ॥ ते देखी रा
जेमती मनडामां मकलाय ॥ २४ ॥
राजुल हवे राजी थई केवा करे विचार
तेतो सरवे सांभळो केवळ कहु आ ठा
र ॥ २५ ॥

॥ ढाळ १७ ॥ देशी छठी ढाळनी रा
जुलतो रुदीआ विसेजी करे वडेरा वि
चार ॥ मंन गमतु मल्युं सासरुंजी मु
जने नगरी मोजार ॥ राजुलतो रुदी
आ विशेजी ॥ करे वडेरा विचार ॥
आंकणी ॥ १ ॥ पुरव पुन्यज में घणां
जो कीधां हसेज अनंत ॥ तेनां फळ उ
दे थईजो मळीआ मुने भगवंत ॥ रा०

करे० २ ॥ काले जेचो सांभल्योजी ते
वो पामी हुं नाथ ॥ अवनवुं सुख बहु
भोगवुंजो परणी सामळीआ साथ ॥
रा० करे० ३ ॥ वर पामो वरणागीओ
जो निरमळ नेकी नेम ॥ जुगते जोडुं
माहरुंजो ए हीरोने हुं हेम ॥ रा० क
४ ॥ जेठ जादुकृश्न मल्याजो समुद्रवि
जय ससुर ॥ सुवादे जाया तणोजी
आनंद मोर उर ॥ रा० क० ५॥ वस्तारी
वडा तणोजी मुजने मल्यो परीवार ॥
रीधी अने सीधी वळीजो तेने अपरंम
पार॥रा०क० ६॥ राज करे बहु देशनां
जो कृश्न रुडी पेर ॥ धंन अवतार मा
हरोजी वीवा तेने घेर ॥ रा० क० ७

कसुर नहीं को वातनीजी माहरे मन लगीर ॥ इच्छावर आवी मळयोजी गुण सागर गंभीर ॥ रा० क० ८ ॥ परणीने पीएरमांजी आवुं नहीं दीन एक ॥ सासरे सुख हुं भोगवुंजी वालप रा खी विशेक ॥ रा० क० ९ मानीती करी थापसेजी नेम नगीनजी नाव ॥ मागीश तेतो आपसेजी तेनो तनमो लाव ॥ रा० क० १० ॥ ॥ माया तो मातातनीजी रहेजो अख्याती एम ॥ हवे तोहैडे चांटीओजी पातळीआनो प्रेम ॥ रा० क० ११ ॥ केवळ के ए कलपनाजी राजुले करी अत्र ॥ वळती मन मकलईनेजी लखवा बेठी पत्र ॥ रा०

क० १२ ॥

ढाळ १८ मी गोकुळ वेहेला पधारजो
रे ए राग ॥ सवस्ती शुभ स्थानतोरे
शेहेर द्वारीकां धाम हो लाल ॥ तेमां
वसो वडा तमेरे नीरमळ नेमजी नाम
हो लाल ॥ वालम वेहेला पधारजो
रे ॥ आंकणी १ ॥ कुंवारे अंते पुरथी
रे कुंवारी लखीतंग हो लाल ॥ उग
रसेन रायनी बेटडीरे राजुल अंग उ
मंग हो लाल ॥ वालम० ॥२ ॥ वंद्रा
वांचजो माहरी रे हेते जोडी कहु हाथ
हो लाल ॥ अत्रे खुशीमां हुं खरी रे सा
त सें सैयरो साथ होलाल वा० ॥ ३ ॥
तम कुसळनो कंथजीरे लखजो जरुर

जवाप हो लाल वीगते वांचीपट माह
रोरे बीजो पाठवजो आप हो लाल ॥
वा० ४ ॥ वाला तमसुं वीवा कर्यो रे त्या
रे वाध्यां बहु सुख हो लाल ॥ नाम
जाणंतां नाथजीरे मनमां वरस्यां पीयु
ख हो लाल ॥वा० ५ माने बापतो मा
हरां रे मुखडे जाझुं मकलाय हो लाल
आखा गामनी गोरीयो रे गुण तमारा गा
य हो लाल ॥ वा० ६ ॥ कीरती सांभ
ळी तमतणी रे मारुं चळेछे चीत होला
ल ॥ जेम जेम जायछे दाहाडला रे तेम
तेम वधेछे प्रीत हो लाल ॥ वा० ७ ॥
मनडुं लाग्युंछे माहरुं रे तमसुं नेम नगी
न हो लाल ॥ जंप वळे नहीं जामनी

रे जाय दोहला दीन हो लाल ॥ वा
लम० ८ ॥ हेत तणा हैया विशेरे था
य अती उचाट ॥ हो लाल ॥ वैभव व
डेरो मांडवारे घडुं घटमां हुं घाट ॥ हो
लाल ॥ परणी आवीने पाथरीरे करुं
कोडे विलास ॥ हो लाल ॥ पेहेरी ओ
ढीने पेउजीरे फरुं तमारी पास ॥ हो
लाल वालम० १० ॥ लाड करीस त
म कनेरे जोतुं मार्गीश जरुर ॥ हो
लाल ॥ वातो करीस वेगथीरे त्यारे ठ
रे मुज उर ॥ हो लाल वालम० ११
॥ सुखना सागर शामजीरे पुरी करो ए
आस ॥ हो लाल ॥ जान जबरी लई
आवजोरे कहे छे केवळदास ॥ हो ला

ल ॥वालम० १२ ॥

दुहा.

कागळ लखीने आपीओ दासी कर मो
जार जईने सुंपजे शामने केछे राजुल
नार ॥ २६ ॥ एकली अहींथी चालजे
करीस नही संघाथ झटपट जइने आ
पजे नेमजी केरे हाथ ॥ २७ ॥ वळ
तां कागळ लावजे जरुर आनो जबा
प ॥ मुखडे केजे एटलुं राजुल करे सं
ताप ॥ २८ ॥ दासी गई ते दोडती
नेमजी केरी पास ॥ कागळ मुंक्यो क
र विशे आणी मन उलास ॥ २९ ॥
वेगे वांची जोईने कर्यो मन विचार ॥
नेम कहे नही छुटको लख्या विना नि

रधार ॥ ३० ॥

ढाळ १९ ॥ परनारीनी प्रीत भवो भव छंडीए ललनां सवस्ती सुभ ससथान कुंवारुं अंत्ये पुरतो ललनां ॥ वसे त्यां राजुल नार आशा एने उरतो ललनां लखेछे नेमनगीन पत्र वांची तम तणो ललनां ॥ तेमां तमेतो लखेल गरव नारीरे घणो ललनां ॥ २ ॥ तेवुं ते ल खवुं आज तमारे घटे नहीं ललनां ॥ लख्युं हसे जे लीलाट तेतो सौ थसे सही ललनां ॥ पाणीज पेलां पींजार कदी न उतारीए ललनां ॥ परण्याज पेलो बिलास नारी नव धारीए लल नां ॥ विच्यार्युं व्रथारे जाय पाछुं पेसे मु

खमां ललनां ॥ तेथी ते छंडी नार र
हो रुडा सुखमां ललनां ॥ ५ ॥ आडी
होय जो रात वातो ते न कीजीए ल
लनां एक अरीहंत देव तेनुं नाम ली
जीए ललनां ॥ ६ ॥ वीध वीध पाळी
धर्म कर्म बंध छोडवो ललनां ॥ पडे
जो संकट तोय टेक नवी तोडवो लल
नां ॥ ७ ॥ सुक्षम बादर जीव चालो ते
ने जाळवी ललनां दया दीलमां अथा
ग प्रीत राखी पाळवी ललनां ॥ ८ ॥
एछे सरवमां सार दोस्ती एनी राख
वो ललनां ॥ मुकी द्यो मननो मोह
जाझो नव राखवो ललनां॥९॥ फीकर
करजो फोक वरधे वेहेला आवसुं लल

नो केछे केवळना शांम जान रुडी ला वसुं ललना ॥ १० ॥

दुहा

नेमे लखीने आपीओ दाशीने ते ज वाप ॥ शामा पट लई संचरी एकली आपो आप ॥ ३१ ॥ जईने झडप ते मुकीयो राजुल केरे हाथ ॥ हुंसे लईने चांपीयो कागळ रुडीआ साथ ॥ ३२ ॥ वळती वांची जोईने समजी सरवे मन दासीने के कंथडे कीधां शांज वचन ॥३३॥ दासी के नथी बोलीआ नक्की छे ए सरत॥वांचीने लखी आपीओ कागळ मूजने तरत ॥ ३४ ॥ राजुल वात रही हवे मंडप थयो तैयार ॥ रचना

ते केवी रची तेनो कहु विसतार ॥
॥ ३५ ॥

॥ ढाळ २० मी ॥ राग ओखाहरणनि
देशी मंडप रचना रचीछे सारी देव स
रखा जुवे धारी धारी ॥ आरस पाण
नी बांधीछे कोर मांहि पाथर्यों काच
बीलोर ॥ १ ॥ हांडी तखता अने जम
रुख जोतां महो जणायज सुख ॥ स्थं
भ कोचीने घाल्याछे मणीतेथी शोभा ते
सुर्यनि बणी ॥ २ ॥ द्वार कमानो सा
मारे सामी चीत्र जोता ते नहीं क
शी खामी ॥ महीं चीतर्या पंडीत भ
णता महीं नाणावटी नाणुं गणता ॥
३ ॥ कैंक चीतर्या देश नरेश तेमां फेर

नही लवलेश ॥ मही चीतर्यां
द्राणी जाणे वदसे मधुरी ॥
मही गांध्रव चीतर्या सार जा
ते मुख उचार ॥ मही चीतर्या बाक
मल्ल एक एकनुं जबरुं बल्ल ॥ ५
॥ मही चीतर्या हस्तीने घोडा सामा
सामी बबेना जोडा ॥ उपर बेठा अना
मी अस्वार जोतां जणाय म्हा झुझार
॥ ६ ॥ मही छबीओ सींह वीकराळ
जाणे देसे ते त्याथी फाळ ॥ मही चीत
र्या परवत पाहाड झाझां चीतर्यां तेमां
झाड ॥ ७ ॥ साग सीसव सुखड सारी
आसो पालव चीतर्या धारी ॥ आंबे के
रीओ लटके झाझी जांबु जांबुड रह्यां वा

ते के ८ ।। तेवी वनस्पती भार अठा
ी पंखी तणो नही पार ।। मही
।। ३५ ।।
ाने सुडा बेठा पांजरे बोले
।। ढाळ
।। ९ ।। मही चातक चीत चकोर
देशी
महीकाढ्या कळाएल मोर।।मही कोयल
अंबने डाळे जाणे बोलशे राग रुपाळे।।
१० ।। तेवां चीत्र पंखीनां सार तेनी
संख्या तणो नही पार।।मही चीतर्याचंद
ने सुर तेथी शोभा बनी भरपुर ।। ११।।
जुदी जातनां केवाय जेह चीत्र काड्यां
छे सरवे तेह ।। मही मोतीलतावो
लेंके मही फुवारा अतर बेके ।। १२ ।।
जळहळ ते जळके जोत जाणे उद
थयाज उदोत ।। मही रुडा भर्या छे रंग

ओता मांडवो थायं उमंग ॥ १३ ॥ भीं
तो सोना रुपानी रसेली जाणे शोभा
ते सुर्यनी मेली ॥ आतो उगरसेन अ
वास कहे मांडवो केवळदास॥ १४ ॥

दुहा

ए रीते अहीं मांडवो रचीओ रुडी पेर
धाम धुम धमकी रही उगरसेनने घेर
॥ ३६ ॥ आनंद ओछव थाय छे मंड
प केरी मांय ॥ छगन कं शुं नीपजे ह
वे ॠश्भने त्यांय ॥ ३७ ॥

ढाळ २१ ॥ रातो घोडो रण पाखरीओ
श्वेत धर्यो सणगार जोने ॥ ए देशी ॥
सोभावी दीधां छे सरवे रंगी रुडां धा
म जोने तेजसवी तो दीसे तेमां मी

नाकारी काम जोने ॥ १ ॥ मांडवडा
नी रचना केतां पामुं नहीं हुं पार जो
ने इंद्रासनथी अदकी शोभा बनी छे
ते ठार जोने ॥ २ ॥ नीत्ये नवला न
वली तेमां नाटारंगो थाय जोने ॥ आं
गणा आगळ वेसी पुरनी नारीओ नेमने
गाय जोने॥ ३ ॥ देसो ते देसना आवी
पोक्या जाने जया राजा जोने॥सेनापती
आव्या साथे डंका देता झाझा जोने
॥ ४ ॥ सगांने संबंधी आव्यां अती अ
लंकारे जोने एक एकने आदर दईने
कृश्नजी उतारे जोने ॥ ५ ॥ झाझा मा
ने जमवा सौने बळदेवजी बोलावे जो
ने ते देखीने सेहेरनां सज्जन रुदीएरा

जी थावे जोने ॥ ६ ॥ नर नारीतो स
रखे सरखा मळी करे वातो जोने ॥
जरुर जइशुं जोने सरवे मुकावि नथी
आतो जोने ॥७॥ कोई कहेछे बगीअे बेशी
आपण जइसुं जोडे जोने कोई कहेछे रथमां
आपण गाणां गईसु कोडे जोने ॥ ८ ॥
कोईक वहुरो भरीआदामां के छे कंथ
ने छाने जोने ॥ रजा आपो राजी थ
ईने म्हारे जवुं जाने जोने ॥ ९ ॥ को
ईक सरखा सोखीला ते वदे वडी वा
ण्य जोने ॥ कोई कहेछे वरघोडामां जो
जो माहरी बांण्य जोने ॥ ॥ १० ॥
कोई कहेछे चारठ जोडी सौनी आगळ
जईशुं जोने ॥ कोई कहेछे वेहेले बेशी

असे धीतो पईशुं जांन ॥ ३१ ॥ ए री
ते तो केवळ केछे बाले जादव बोल
जोने नर नारीए नकी कर्या जांन जवा
कोल जोने॥३२॥दुहा
सामान सजे सौ स्नेहथी जई पोताने
घेर ॥ राजी थई रुदीआ विशे नर ना
री ते पेर ॥ ३८ ॥ कुटंब कबीला स
हीतने ॥ जमाडी झाझे मान ॥ साद
पडाव्यो शेरमां कृश्न जोडवा जान ३९
पीठी चोळी नेमने अती सुगंधीदार ॥
नापीके नवरावीया हेम कळस लई सा
र ॥ ४० ॥ शृंगारीने नेमने करे हवे
तईयार ॥ केवळ केछे कोडथी तेनो क
हु विस्तार ॥ ४१ ॥

॥ ढाळ २२ मी ॥ मामेरानी देशी ॥

जादव वरघोडो चढे आंकणी ॥ अंगे आभुशणो अती ओपतां पेरी नेम न गीनजी नाथ ॥ जा० ॥ १ ॥ कडां पु च्यो बाजुबंध बांधीआं ॥ सोना सांकळा सोभावो हाथ ॥ जा० ॥ २ ॥ दशे आं गळीए वेढने वींटीओ ॥ भारे, नंगनी पेरी जडीत ॥ जा० ॥ ३ ॥ कोटे मोती माळाओ म्हा मुलनी ॥ पेरी पुरी धरीने प्रीत ॥ जादव० ॥ ४ ॥ काने नव ल खी कुंडळ शोभतां ॥ उपर वाळीए घाली नेवेळ ॥ जा० ॥ ५ ॥ माथे मुगटते बंध रुडु मोळीयु ॥ मुको हीरा माणेकनुं जडेल ॥ जा० ॥ ६ ॥ मोती तोरा ल

टके ए मोळमां ॥ उपर शोभे कलंगी सार ॥ जा० ॥ ७ ॥ अंगे जरकशी जामो पेरीयो ॥ तेना तेज तणो नही पार ॥ जा० ॥ ८ ॥ कमळा कुम कुमटीं कर लेईने ॥ कर्युं तिलक नेमने भाल ॥ जा० ॥ ९ वळी अंजन कर्युं काजळ आंखमां ॥ तेने टपकुं कर्युं एक गाल ॥ जा० ॥ १० ॥ माथे खुंप नांख्यो मोती माळनो ॥ केडे घालीज हेम कटार ॥ जा० ॥ ११ ॥ पगे परी मोजडीओ मोती भरी ॥ खभे शोभे शालुं मुलदार ॥ जा० १२ ॥ करमां श्रीफळ फोफळ बीडलां ॥ भरी पसलो मांहि मोहोर ॥ जा० ॥ १३ ॥ चढतां घोडे दुदंभी डं

को वागीआ॥बीजां वाजां वाजे घणे घोर जा० ॥ १४ ॥ रुक्मणी ग्रही रामण दीवडो ॥ मांथे मुक्यो मोति बंध मोड ॥ जा० ॥ १५ ॥ बीजो बनी ठनी गाय गोरीओ कहे केवळ धरीने कोड ॥ जा० ॥ १६ ॥

॥ ढाळ २३ मी ॥ राग उपर प्रमाणे ॥

शोभा शी कहुं तेहनी ॥ आंकणी ॥

गावा मळी गौरडीओ सौ गामनी॥सजी सोळ अंगे सणगार ॥ शोभा शी कहु तेहनी ॥ बत्री शस्त्र गोपीओ महीं कृश्न नी तेतो एक एकथी बनी सार ॥ शो० कैके मोती परोव्या वाळ वाळमां ॥ ते मां सींथ भरेल सिंदुर ॥ शो० ॥ सौ

ने पगे कल्लाने कांबी घुघरा ॥ कैके पे
रीआं फुल नेपुर ॥ शो० २ ॥ हाथे
चंदन चुडाने रुडी चुडीजो ॥ तेमां गु
जरीओ ते वीशाळ ॥ शो० ॥ काने ल
टके घुलर झाल लोळीआं ॥ वळी पेरी
डामणीओ कपाळ ॥ शो० ३ ॥ तेमां
चोढगे चोड्या कैके चांदला ॥ कैक टील
डीओ करी आड्य ॥ शो० ॥ कैने ना
के कांटाने कैने वाळीओ ॥ एह फर
ती मोती तणी वाड्य ॥ शो० ४ ॥
सौनी कोटे काळीगांठी पाटीआं ॥ उ
पर झुमणे हेमनो दोर ॥ शो० ॥ अंच
ळ वस्त्र पेहेर्यां अती ओपतां ॥ कैने सा
ळुडे कशबीनी कोर ॥ शो० ५ ॥ कैके

शोळे पेहेर्यां ने केके साडीओ ॥ केके चुंदडीओ ने चीर ॥ शो० केके घरचो ळां बोट घणा पेहेरीआं ॥ वांका अंबो डा वाळीने शीर ॥ शो० ७ ॥ घुघरपट पेहेर्यां केके घाघरा ॥ तेनी घु घरीओ घमघम थाय ॥ शो० एवी री ते अलंकार अती सर्जा ॥ सरवे नारी ओ नेमने गाय ॥ शो० ७ ॥ छपन को टी कुंवरो जादव तणा साथ थया घोडे अस्वार ॥ शो ॥ बीजा बन्या वना नुतर मां थकी ॥ ते पण तेवा सजी सणगार ॥ शो० ८ ॥ कडां कंदोरा वेढने विंटी ओ तेमां नंगनुं तेज अथाग ॥ शो० ॥ साल दुशालो शेलां खभे भलां ॥ वळी

माथे मुगट बंध पाग ॥ शो० ९ ॥ स्वा
मी नहीं पोशाग श्रंगारमां ॥ जाणे च
ढ्या देशावरी भुप ॥ शो० ॥ वना वां
कडा अने दोशे फांकडा ॥ एक एकथी
अदके ते रुप ॥ शो० १० ॥ केक ब
गीए बेठाने केक चारठे केक वेहेले बे
ठा धरी वाहाल ॥ शो ॥ कैक मेने बे
ठा मुकी जालीआं ॥ केक छोरुं बेठां
सुखपाल ॥ शो ११ ॥ केक पेहेरी ओ
ढोने बेठी नारीओ ॥ गावा रथमां ते
रुडो रंग ॥ शो ॥ केक बेठी सयरो सघ
राममां छोरुं धावतां लईने संग ॥ शो
१२ ॥ कैंक हुसे बेठा साजन हाथीए
॥ उपर सोमेरी सजीने साज ॥ शो ॥

आगळ हस्ती उपर नोवत गडगडे ए
नो अनंद थाय अवाज ॥ शो० १३ ॥
बीजा डंका दीसे उंट घोडले ॥ आगळ
पचरंगी फरके नीशान॥हय हाथी बळद
बहु शणगारीआ ॥ उपर नांखी झुलो
जरीआन ॥शो० १४॥ छत्री लाख सं
घाथे वाजां वागतां ॥ तेथी गाजी र
ह्युं बधुं गाम ॥ शो॥ नरनारी सज्जन
सौ शेहेरनां ॥ जोवा मळीआं मुकी पो
ते काम ॥ शो० १५ ॥ इंद्र आव्या
जोवा ईंद्रापुरथी ॥ लेई इंद्राणीओने
साथ ॥ शो ॥ देव आव्या वईमान बे
सी वडा ॥ जोवा वरघोडे नेमी नाथ
॥शो० १६॥आथी अदको ते ठाठ जाम्यो

आंगणे ॥ केतां कई न सकाय भरपुर ॥ शो ॥ हवे चालतो थयो वरघोडलो कहे केवळदास जरुर ॥ शो० १७ ॥

दुहा

वरघोडो सउ देखीने राजी रुदीए थाय ॥ घेघे वधावी नेमने गुण ते गरवा गाय ॥ ४२ ॥ कोई कहे धन नेमजी परणे राजुल नार ॥ कोई कहे राजुल धन पामी नेम भरथार ॥ ४३ ॥ अंन्यो अन्य एम नेमनां करे कैक वखाण ॥ कईक वखाणे नारने राजेमती परमाण ॥ ४४ ॥ परण्या वीन पाछा जशे तोरणथी ततखेव नेम तजे राजेमती गगन कहे छे देव ॥ ४५ ॥ वर

घोडो चौटे गयो वडेरी फरवा वाट ॥
पोठी भरी राजेमती घडेछे केवा घाट
४६ ॥ श्रेष्ट सईयर बोलावीने केछे ते
ने संग मान्य सुकन थाय मुजने जम
णुं फरके अंग ॥ ४७ ॥ माटे सईअर
दोडती झटपट तुं जई आव्य ॥ स
माचार शुभ श्यामना वेगे वेलरी ला
व्य ॥ ४८ ॥ शामा ते सामी मळी व
रघोडाने जरुर अथईतीथी जोईने अ
नंद पामी उर ॥ ४९ ॥ देखीने गइ दो
डती राजुल्ल केरी पास ॥ वरघोडो व
र रायनो आवे आप अवारा ॥ ५० ॥
शोभा शी हुं वरणवुं जवरी जादव जा
न ॥ अंश कहुं एमां थकी कुंवरी धरने

कान ॥ ५१ ॥

ढाळ २४ मी धोळ ॥ वरघोडामां आ

गळ हस्ती ओळेरे ॥ वरघोडामां मदझ

रंतां मस्त डोलेरे ॥ वरघोडामां कच्छी

मुलतानी घोडारे वरघोडामां सोरठीया

शुभ जोडारे ॥ १ ॥ वरघोडामां विध

विध वाजां वागेरे ॥ वरघोडामां गाय

छे रुडे रागेरे ॥ वरघोडामां अगीयोते

शस्त्र बे चाररे ॥ वरघोडामां पालखी

नो नहीं पाररे ॥ ४ ॥ वरघोडामां रथ

ने माफा छे घणारे ॥ वरघोडामां मनो

तणी नहीं मणारे ॥ ५ ॥ वर

घोडामां वेहेलो अने घोडा गाडीरे॥

वरघोडामां चाले चारठो अगाडीरे ॥

६ ॥ वरघोडामां धजा पताका बहुडंका
रे ॥ वरघोडामां वनादीसे वळी वंकारे
वरघोडामां जांनैया जादव झाझारे ॥
वरघोडामां देशोते देशना राजारे ॥ ८
वरघोडामां आभ्रण ओपे अनुपरे ॥ व
रघोडामां एक एकथी अति रुपरे ॥ ९
वरघोडामां जांनडीओ गाय झाझीरे ॥
वरघोडामां रुपे रुडीने ते ताजीरे ॥ १०
॥ वरघोडामां जाचको जेजे उचारेरे ॥
वरघोडामां शुभद्रा लुण उतारेरे ॥ ११
॥ वरघोडामां अवल दीपे वररायरे ॥
वरघोडाने उपमा शनि अपायरे ॥ १२ ॥

दुहा

वरघोडो वरणावतां पामुं नही हुं पार ॥

संक्षेपे समजो तमे एथी असी विस्तार॥ २५ ॥ ते सुणतां राजुल कहे सांभळ माहारी बेन जईने जोईए माळीए वरघोडाना चेन ॥ ५३ ॥ एटले सौ सैयर मळी गई माळीए साथ॥ केवळ केछे कोडथी नीहाळवा नेमीनाथ॥ ५४ ॥

ढाळ २५ मी ॥ पर नारीनी प्रीत भवो भव छंडीए ॥ ललनां ॥ ए देशी ॥ जुवे छे जाननी वाट राजुल बेठी माळीए ललनां ॥ साहेलीओ सउ साथ चढी छे अटाळीए ललनां ॥ १ ॥ एम वडेरीरे एक बोले राजे मुखडे ललनां ओ आवी अलबेलानी जान जोने सैयर ढुंकडे ललनां ॥ २ ॥ गाजी रह्युं

वधुं गाम बाजां केरा घोरमां ललनां ॥ ओ फरके जरीनां नीशान पवन केरा जोरमां ललनां ॥ ३ ॥ ओ झळके साजन तणे शीर मुगट बंध मोळीआं ललनां ते पण ताजां तमाम दीसे रंग चोळीआं ललनां ॥ ४ ॥ झळके छे सोनेरी सींग रथे धोरी जोडला ललनां॥ कैंक जादव तणा तंन कुद्दाले कोडे घोडला ललनां ॥ ५॥ ओ आवे अश्व अनेक बीजां वाहनो बहु ललनां उपर अनामी अश्वार शोभा तेनी शी कहु ललनां ॥ ६ ॥ जोने रशीलीओ बेन वच्ये वरराय छे ललनां तारा मध्ये जेम चंद्र तेवा ते देखायछे ललनां जो

ईने राजुल नार राजी हृदीए थई ल
लनां केवळ के धरी कोड पछी घरमांग
ई ललनां ॥ ८ ॥

दुहा

जान आवी ते जाणीने उगरसेन म्हा
राज ॥ साकर गमीळज मोकल्युं जा
नैयानी काज॥५५॥पळती वाजते गाजते
सामैयामां जई ॥ भावे भट्या रुखभने
उगरसेन ते धाई ॥ ५६ ॥ करजोडीने
कोडथी सौने करी सलाम वरघोडो ल
ईरायजी गया पोताके धाम ॥ ५७ ॥
सोनां म्हेल सोहामणो हीरा रत्न ज
डीत सोंप्यो ते जई जानने जानीवास ख
चीत ॥ ५८ ॥ उगरसेन ते मरवने द

ईने झाझां मान ॥ भोजन पीरसी भा
वतां जमाडी जुगते जान ॥ ५९ ॥ वे
ळाए वळी आपीयुं नावण माटे नीर
॥ पीठी चोळी नेमने ॥ सुधार्युं त्यांही
शरीर ॥ ६० ॥ सणगारी आभ्रणे व
रने कर्या तईयार धाम धुम धमको र
ही तेनो कहु नो पार ॥६१॥ वीध वीध
वाजां वागतां नाटारंग बहु थाय ॥ ह
स्तीपर बेसी हवे नेम तोरणे जाय ॥
६२ ॥

ढाळ २६ मी ॥ रतन शी गुण मीठडां
रे ॥ ए देशी ॥ नेम नगीन गया तोर
णेरे राय उगरसेन दरबार ॥ हस्ती उ
भो राख्यो मांडवेने ते उपर वर अश्वां

र ॥ नेमनगीन गया तोरणरे ॥ आंकणा ॥ १ ॥उगरसेनने आंगणेरे घणां थई रह्यो धमकार ॥ सामा सामी वाजां वा गतांरे एक एकथी नादे सार ॥ नेम० ॥ २ ॥ पुंखण पेलो मोकल्योरे बाजोठ हेमनो म्होर ॥ सळीया अने संपुटीयु लई आव्या रायना गोर ॥ नेम० ॥ ३ ॥ धुशळ मुशळ रवेयोरे कुम कुमटी त्राकने तीर ॥ हेमझारी गोर हाथमांरे तेमां नीर्मळ भरीयुं नीर ॥ नेम० ॥ ४ ॥ हालती मालती निकळीरे पुंखवा राजुल माय ॥ कमळा ऋश्नने कोडथीरे ए नारीओ झाझुं गाय ॥ नेम० ॥ ५ सामगरीए पुंखवारे घेर राजुल बेठी छे

पाट पशु पुरेल पण पांजरेरे तेकेवो घडेछे घाट ॥ नेम० ६ ॥ पशु कहे पशुभाश मांरे आज आवीओ आपणो काळ ए म त्रीजंचे जाणीयुंरे तेथी पडी तमाम ने फाळ ॥नेम०७॥ मही एक पशुडो प्र सवेलीरे तजो बच्यां पुरी त्यांय ॥ उ ठ बेसेने थाय बाकळीरे बहु कुदे बाप डी मांय ॥ नेम० ॥ ८ ॥ मरघ कहे शु ण मरघलीरे ना थईश तुंतो नीरास ॥ दीन दयाळछे नेमजीरे नकी छोडा वशे राख आश ॥ नेम० ॥ ९ ॥ अन्यो ते अन्य एम ओचरेरे पशुपंखो जात अपार नेमजीछे हस्ती उपरेरे हवे त नो कहु विस्तार ॥ नेम० ॥ १० ॥ उ

तरे वर गज शीरथीरे पुंखावा तत्काळ ॥ ए समे छोडो सुभटेरे बहु बंदुको जं जाळ ॥ नेम० ॥ १२ ॥ भडक्यां भडाका ते थकीरे पशुडांए कर्या पोकार ॥ ओचर्या एम सुणो नेमजीरे तमे आज अमारी वार ॥ शब्द पड्या ए सुंसरारे करेल झांझ जोर ॥ नेम पुछे नर सारथीरे मांडव आ शो सार ॥ नेम० ॥ १३ ॥ सारथो कं सुणा मारथीरे पशुडांए कर्या पोकार ॥ पकडी पुरेलछे पांजरेरे काले करवा काज अहार ॥ नेम० ॥ १४ ॥ अत्यारे राजुल परणशोरे एना प्राण जाशे परभात ॥ नुतरे गोरव मासनोरे ते जमशे जाद

व[illegible]नात ॥ नेम० ॥ १५ ॥ नेम कहे ए
क नारथीरे आ थाशे पाप अपार ॥
माटे परहरी प्रेमदारे हुं लेउ संजम
भार ॥ नेम. ॥ १६ ॥

दुहा

नेमे त्यां नकी करी पुछी सरवे पेर
हस्ती हांक्यो पांशरो गुस्से थईने घेर॥
६३ ॥ जाण थतां ते जानमां वात ब
धे फेलाई ॥ आगळ आवी क्रश्नए र
स्तो रोक्यो धाई ॥ ६४ ॥ रीसातां व
ररायने हावां थयां सौ लोक ॥ सासु
ससरो सांभळी थई गयां सम सोग ॥
६५ ॥ राजुले वररायनी सुणतां वात
ज करण ॥ मुरछा खाईने मानुनि ध

सी पडी ते धरणं ॥ ६६ ॥

॥ ढाळ २७ मी ॥ वीर कहे गउतम शुणो ए देशी ॥ भंगाण पड्युं भारे जानमां जतां वर रीसाईरे ॥ मांडवे नहीं को मानवी पाछळ पोक्युं सौ धाईरे ॥ भंगण पड्यु भारे जानमां ॥ आंकणी ॥ १ ॥ वाजां ते बंध कर्यां वागतां गावां बंध करी गीतरे ॥ वारवा चाल्यां वर ने नरनारी खचीतरे ॥ भंगण० २ ॥ करी उभो राख्यो कृश्नए रोकी आगळ वाटरे॥पुछ्ओ नेमजी पातळा नहींआप ए घाटरे ॥ भंगण० ३॥ जेवा तेवा नहीं आपणे नहीं रांक रैयतरे ॥ विचारो मंन वीरला केम गुम थई गतरे

॥ भंगण० ४ ॥ बळदेव के बंधव नेम
जी नारी ए न मुकायरे ॥ भोगवे बी
जो भामनी ते केम अमर्थी जोवायरे॥
भंगण० ५ ॥ कुंवारे नहिं दावो कोई
नो परणे पुरो हकरे ॥ माटे कह्यु मानी
माहरुं झाझी मुकी दो झकरे ॥ भंगण०
६ ॥ नेमजी शुं नाठा नारथी बळीआ
थईने वीररे मश्करीओ करशे मानवी
नीरखी तमारुं नीररे ॥ भंगण० ७ ॥
कमळा कहे करजोडीने मानो नेमदीय
ररे ॥ परणीने परहरो प्रेमदा पछी रहे
जो पीयररे ॥ भंगण० ॥ ८ ॥ हस्ती हां
को तंन मांडवे कहे माताजी मुखरे
पाछो वळेथी म्हारी लाला लाजे कुख

रे ॥ भंगण० ९ ॥ माहरु छो म्हा जोर
मां कायर नहीं आप कुळरे ॥ जाहरछो
जदु जगतमां साहरने नही सुळर ॥ भं
गण० ॥ १० ॥ चिंता तजी पुत्र चीत
नी परणो राखीने प्याररे ॥ मुंकाय न
ही ए मानुनी कहे मात ते ठाररे ॥भं
गण० ११ ॥ कैक जादव आवी करग
रे मानो नेम कुमाररे ॥ जकतो झाझी
सारी नहि वदे एम अपाररे ॥ भंगण
१२ ॥ नेमजीए तोय नव थयुं केहेण को
इनुं कानरे ॥ अंत्ये उगरचंद आवीआ
मुंकी मनावा मानरे ॥ भंगण० १३ ॥
ओळा खोळा आगळ पाथर आनंद थई
उदासरे॥ पाछा वळीने परुणला अती

मुजने आशरे ॥ भंगण० १४ ॥ कोण कारण कोणे करी हुंस महीज हांण्यरे केवळदासना शामजी वदो ते मुख वाण्यरे ॥ १५ ॥

॥ ढाळ २८ मी ॥ तप सरीखो जगमां को नहीरे ॥ नेम कहे नवीपरणवुंरे सजन जाणो जरुर ॥ हो भवीआन ॥ आज नवीन देखी मुजनरे अंदेसो पडीओ उर ॥ हो भवीआन ॥ नेम कहे नवी परणवुंरे ॥ आंकणी १ ॥ तरत आवंतां तोरणेरे पशुडांए कर्यो पोकार ॥ हो भवीआन॥ तेरे सुणीने मुज तंन मांरे खारो लाग्यो संसार ॥ हो भवीआन ॥ एक ते कामा कारणेरे

ए अनंत जीवनी हाण ॥ हो भवीआन ॥ तेथी सुणीने त्रीजंचनेरे थरथर थरके छे प्राण ॥ हो भवीआन ॥ ने० ३ ॥धीख धीख तेथी परणवुंर धीख पड्यो अवतारहे ।०धीक पड्युं मान ताननेरे धिक पड्यो संसार ॥ हो भवीआन ॥ ने० ४॥ जुठी माया जाळ मोहनीरे जुठो सगां नो साथ ॥ हो भवीआन ॥ ने० जुठुं जगत जाणो कारमुंरे जेम धुमरमां बाथ हो भवीआन ॥ ने ५ ॥ तुच्छ जाणी मे तमामनेरे टेकथी कीधां त्याग ॥ हो भवीआन ॥ संसार स्वपनुं जाणीनेरे वालो कर्यो वैराग ॥ हो भवीआन ॥ ने ६ ॥ मनुष देह म्हा मणी

मल्योरे तेने ना गाळु व्यर्थ हो भवी आन ॥ जेने कारणे हुं आवीओरे ते नो साधवो अर्थ ॥ हो भवीआन ॥ ने ७ ॥ मारग मुंकोने माहरोरे समजी मनमां सार ॥ हो भवीआन ॥ अधीक मांथी ओछुं कहुंरे नक्की ना परणुं नार हो भवीआन ॥ ने ८ ॥ त्रीजंचने त्यां छोडावीनेरे मुकाव्यां वनमाजार ॥ हो भवीआन ॥ वळतो पल्या पंथ ने मजीरे हस्ती हंकाव्यो ते ठार ॥ हो भवीआन ॥ ने ॥ ९

दुहा

जांन बधी जांखीपडी जांखा थई सो जन ॥ पाछां ते पण परवर्या आप आ

प भोवन ॥ ६७ ॥ हंहाकार वरतई र
ह्यो उगरसेन अवास ॥ पीठी भरी र
ही प्रेमदा तेथी पडीयो त्रास ॥ ६८ ॥
जांण थतां राजमती अती करे उत
पात ॥ नेम नको पाछा गया तेवो शु
णतां वात ॥ ६९ ॥ राजुल के रुदीया
विशे जाय हस्तथी रत्न ॥ माटे रो
की मारगे करुं वळी प्रयत्न ॥ ७० ॥
लज्या मुकी लोकनि निकळी घरनी
बहार साद करंती संचरी पेउनी पा
छळ नार ॥ ७१ ॥
॥ ढाळ २९ मी ॥ आवोने मंदीर
माहरे॥ ॥ हो लाल ॥ अे देशी ॥
हळको हांकोने स्वामी हाथीयो ॥ हो

लाल ॥ हुं आवुं तमारी पासेर नगीना नेम ॥ त्यारे तमे त्यांथी चालजो हो लाल ॥ मुजने मळवा तणी घणी आशरे नगीना नेम ॥ हलको हांको ने स्वामी हाथीयो हो लाल ॥ आंकणी ॥ १ ॥ भेळा थई मने भुधरा हो लाल ॥ वळती वतनमां जावरे ॥ न० ने० ॥ तोरणथी शुं पाछा वल्या हो लाल ॥ भंग करीने भावरे नगीना नेम ह० ॥ २ ॥ दया जाणी त्रीजंचनि हो लाल ॥ तेवी जांणी मुज नाथरे ॥ न०ने० ॥ आशा पुरण पाडो आ समे हो लाल ॥ हुंसे ग्रहो मारो हाथरे ॥ न० ह० ॥ ३ ॥ दयाळ थईने दीलमां हो लाल ॥

दुर करो म्हारु दुखरे ॥ न० ॥ हुंश घ
णीछे हैया विशे ॥ हो लाल ॥ तमशुं
भोगववा सुखरे ॥ न० ह० ॥ ४ ॥
पोको चतुरा त्यां चोपथी हो लाल ॥
करंती अती उचाटरे ॥ न० ॥ आगळ
आवी उभी रही हो लाल राकी रशी
लाने वाटरे ॥ न० ह० ॥ ५ ॥ करी
कने कोडे करगरे हो लाल ॥ जुवंती
जोडीने हाथरे न० ॥ अपराध शो अ
बळा तणो हो लाल ॥ नकीकहो तमे
नाथरे ॥ न० ह० ॥ ६ ॥ कह्युं मान्युं
नहीं कोइनुं हो लाल ॥ ज्यारे तमे ज
दुरायरे ॥ न० ॥ त्यारे पड्युं तरत आ
ववुं हो लाल पोते चालीने पायरे ॥ न

ह० ॥ ७ ॥ राखोने राजवी माहरो हो लाल आव्या तणा अवबाररे ॥ न ॥ ह० घणी थई वातो गाममां होलाल कहुं शुं वारंम वाररे ॥ न० ह० ॥ ८ परणोने पेउ पाछा वळी हो लाल ॥ अंदेसो तजी उररे ॥ न० ॥ हशीने हा कोने मुखडे हो लाल ॥ झक जवा दई जरुररे ॥ न० ह० ॥ ९ ॥ नाठे ते नहीं थाय छुटको हो लाल ॥ कामा कहे आज कंथरे ॥ न० ॥ झाझुं करो तो जादवा हो लाल आपु नहीं जावा पंथरे ॥ न० ॥ ह० ॥ १० ॥

दुहा

नेम कहेछे नारने तुजने करो में त्या

म ॥ अक्रूर मनमां जाणजे पाछो करु नहीं पाग ॥ ७२ ॥ त्यारे बोली तारु णी वालम साथ वचन ॥ केवळ के कहुं सांभळो नर नारी ध री मंन ॥ ७३ ॥

ढाळ ३० मी ॥ ओधवजो संदेसो के ज्यो शामने ॥ अ देशी ॥ परण्यारे वी नारे पेउ केम पर हरी ॥ कोने स्वामी शोछे मारो वांकजो तोरणीएथी केम त मे पाछा वल्या ॥ रडतो मुंकी रसीआ मुजने रांकजो ॥ परण्यारे विनारे पेउ केम परहरी ॥ आंकणी १ ॥ नेमजी ॥ नावलीओ केछेरे नारो सांभळो ॥ ले श नहिं तमो तमारो वांकजो ॥ कुंवा

रां वियोग मुज करमे लख्यो ॥ छुटे के
म ते छठी पडीओ टांकजो ॥ नावली
ओ केछेर नारी सांभळो आंकणी ॥ २
॥ राजुल ॥ बेटीरे परणोने मारा बाप
नी ॥ बीजी मुजने मुंकी नानी व्हेनजो
॥ तेनाथी सुखडलां स्वामी भोगवो ॥
रुप रतिना सरखां छे सौ चेनजो ॥ प
र०३॥ नेमजी ॥ आ लोके अबळाने हुं
परणुं नहीं ॥ परलोके छे सगई करेली
नारजो संजम लईनेरे सुखे संचरुं ॥
शीव वधु वरवा प्यारी निरधारजो ॥
नाव० ४ ॥ राजुल ॥ मुजनेरे परणी
रे मागो मुखडे ॥ स्वामी मारा जे जो
इएते आजजो ॥ मालमताने आपुं क

छो घोडल्या ॥ उपर आपुं उगरसेननुं राजजो ॥ पर० ५ ॥ नेमजी ॥ मुखडे रे मागुछुं मंन दई मुक्ती ॥ तेथी म ळसे अविचळ मुज धामजो ॥ राजने पाटरे त्यां त्रण लोकनुं ॥ भोगववानुं छे भारे वळी भामजो ॥ नाव० ६ ॥ ॥ राजुल ॥ कुंवारी कामाने दाहाडा दोहला ॥ जावाना जाणीछो जादव मुखजो ॥ जोबनीयुं चडतुंरे झाझा जो रमां ॥ ते दाराने देह विशे दे दुखजो ॥ पर० ७ ॥ नेमजी ॥ कुंवारी कन्याने कंथ मळे घणा ॥ तेथी परणो फावे ते ने नारजो ॥ गुणमांरे गंभीरने रुपे फु टडा ॥ अवनीमां छे मुज थकी अपार

जो ॥ नाव० ८ ॥ राजुल ॥ आ अव
नीमां अवर पुरुष माहरे तम विना ते
बंधव सरवे बापजो ॥ अजाण्युं नथीरे
तेमां आपनुं ॥ जाणीने सीद करावो
संतापजो ॥ पर० ९ ॥ राजुल ॥ आठ
रे भव राखी आगळ प्रीतडी ॥ नवमे
भवशुं भुली गया ते भानजो॥स्वामीजी
थईनेरे सुख मुज आपोओ ॥ अनुभव
थी कहुछुं आज निधानजो ॥ पर० १०
॥ नेमजी ॥ आठ भव में राखी आगळ
प्रीतडी ॥ नवमे भव वारो तमारो नार
जो संजम लईनेरे साथे संचरो ॥ प्या
री प्रीतलडीनो राखी प्यारजो ॥ नाव
११ ॥ राजुल ॥ परणीने छ मासिक

संसार भोगवी ॥ संजम लेसुं आपण बे सजोडजो ॥ केवळरे केछ एम कामा करगेरे ॥ पेउजी म्हारा पुरण पाडो कोडजो ॥ पर० १२ ॥

दुहो

उथल पाथल अवनो पडे अवळो उगे भाण ॥ नेम कहे तोय नारने परण्या नां पचखाण ॥ ७४

॥ ढाळ ३१ मी ॥ चुंदडी विना शुं आव्योरे ॥ ए देशी ॥ केम तमेतो कोडेरे तोरणीए आव्या ॥ जांन संगाथे जबरीरे शुं जोईने लाव्या ॥ १ ॥ भोजईओनी पासेरे गाणां गवरावी ॥ वरघोडे शुं चढतांरे शरम ना आवी ॥ २ ॥

पोठीतो चोळावीरे परण्याने ठाठ ॥
मुंगा थईने बेठारे पातळीया पाटे ॥ ३
॥ कुम कुम तिलक ताणीरे आंखडली
आंजी ॥ करीने टपकुं गालेरे मुजने तें
गांजी ॥ ४ ॥ वाजांतो वगडावीरे फु
लेके चढीया ॥ वळती आवी वेगेरे
तोरणीए अडीया ॥ ५ ॥ ठाठ कर्यों ए
ठालोरे ठगवाने सउने ॥ भुलां भमा
व्यां भारेरे नर नारी बहुने ॥ ६ ॥
वरवुं नोहोतुं तोरेरे हावुं शोद कीधुं ॥
जादव कुळने झाझुरे आ लंछन दीधुं
॥ ७ ॥जानैया सौ आव्यारे जमवानी
आसे ॥ जांखा थईने चाल्यारे तमारी
त्रासे ॥ ८ ॥ भई भोजाईओ भावेरे व

रघोडे म्हाल्यां ॥ ते पण मानज भंगी रे थईने घेर चाल्यां ॥ ९ ॥ कुळ दीपक केवाईरे लज्या आ काहाडी ॥ मेणां खाशे मांथेरे मा बापो दाढी ॥ १० ॥ मांडवडे शुं आव्यारे मुंडावुं धारी ॥ आगळथी शुं नोहोतिरे ए वात वीचारी ॥ ११ ॥ संजम लेछे सरवेरे तेतो नहीं जूदो ॥ आप नवाई करीनेरे मन डामां कूदो ॥ १२ ॥ आगळ थया तिर्थंकररे वाला जउ वारी ॥ तम सरखा तम जेवारे परणीने प्यारी ॥ १३ ॥ तेणे आम न कीधुंरे तमारा सरखुं ॥ वामां केरा वेरीरे जादवजी परखुं ॥ १४ ॥ कृश्न तमारा वीरेरे कई मेली

परणी ॥ वगर वेरेली वामारे नव श
कु वरणी ॥ १५ ॥ आगळ सुखडां आ
पीरे पाछळ रहो पडती ॥ ठेकाणुं नहीं
तेनुंरे गोकुळमां रडती ॥ १७ ॥ जाद
व कुळ तमारेरे एतो छे धारो ॥ माटे
आज तमारोरे आव्यो छे वारो ॥ १७
॥ निर्लज थई नगरीमांरे ल्हावो बहु
लीधो ॥ वरघोडे चढीनेरे फजेतो की
धो ॥ १८ ॥ सरम छोडीनेरे झाझु
रे कहीए शुं तमने ॥ रीस चढे तो र
सीआरे परणोने अमने ॥ १९ ॥ कठ
ण वचन त्यां कहीनेरे थाकी रही ना
री ॥ नेम वदे सउ सुणजोरे केवळ के
धारी ॥ २० ॥

दुहा

मेणां देने मानुनी एथी वळी अपार ॥
नेम कहे तोय ताहरा थाय नहींज श्री
कार ॥ ७५ ॥ एम कहीने नारने नेमे
तजी ते ठार ॥ हस्ती हांकी पांसरो ग
या आप दुवार ॥ ७६ ॥ एकांते एक
म्हेलमां उतरीनेज जरुर ॥ वरशीक
दानज वेंहेंचवा इच्छा किधी उर ॥
७७ ॥ एटले इंद्रा पुरमां डोल्यां इंद्रास
न ॥ चोसटे भेळा थई जांण्यु तेतो म
न ॥ ७८ ॥ हुकम कर्यो हजुरथी बोला
वीने देव ॥ इच्छा पुरण जईकरो नेम
तणी ततखेव ॥ ७९ ॥ हा केतां हाजर
थई उठीने तत्काळ ॥ नेम कोठारे ज

ई भयों नहीं वारसीयो माल॥ ८० ॥
ईसान चमरी ईंद्र बे आव्या मोटे मान
॥ तिर्थंकरना ते थई वडा वळी दीवान
॥ ८१ ॥ देव रह्या हजुरमां नेमजी के
री पास जोतुं लावे झडपथी आणी म
न उलास ॥ ८२ ॥ सामग्री सर्वे करी
अमरे त्यां तईयार ॥ छगन वदे ए सर
वमां खामी नहीं लगार ॥ ॥ ८३ ॥

ढाळ ३२ मी देशी छठी ढाळनी ॥

वाले मांड्युं वेंचवाजी वेगे वरसीकदान
॥ ईशान चमरी बेजणाजी पासे बेठा दी
वान ॥ वाले मांड्युं वेंचवाजी ॥ वेगे
वरसीक दान ॥ आंकणी ॥ देव करे
छे नोकरीजी नेम तणा थई दास ॥

सोनैया छावो भरीजी लावी मुके ते
पास ॥ वा० वे० २ ॥ कैक उभाछे बा
रणेजी देव थई छडीदार ॥ नकी पो
कार नेमनोजी कहीने जेजेकार ॥ वा०
वे० ३ ॥ डुंडी बजावे देसमांजी दस
दिशे दीगपाळ ॥ कैक अमर भवीआं
तणीजी भावे राखे संभाळ ॥ वा० वे
४ ॥ लेवा आवे दोडताजी लोकना थो
क अनेक ॥ आपे सउने खोबलेजी ने
म करीने विवेक ॥ वा० वे० ५ ॥ भा
रे भीड भरायछेजी दीन दीन ते वळी
ठाम ॥ पाछुं कोई नव परवरेजी लई
ने जाय तमाम ॥ वा० वे० ६ नेक क
र्यो अनुदाननोजी एक कोटी लाख आ

ठ ॥ ए रीते वेंचायछेजी त्रण सतक दोन साठ ॥ वा० वे० ७ ॥ वईभव जोई वाला तणोजी जादव पाम्या अथाग ॥ केवळ कंछ सरवनेजी उपन्यो त्यां अनुराग ॥ वा० वे० ८ ॥

दुहा

ए रीते अहीं नेमजी दीन दीन देछे दान ॥ हवे कहु राजुलनुं ॥ एक चीते आख्यान ॥ ८ ॥ पंथ थकी ते परवरी पीता तणे अवास ॥ रुदन करे त्यांतो जई नारी थई निरास ॥ ८६ ॥

ढाळ ३३ मी वैदरभी वनमां वलवळे ॥ ए देशी ॥ पेले ते भव पाप शां कयीं पार विना अपार ॥ तेतो नड्यां न

की मुजने कहे राजुल नार ॥ पेले ते भव पाप शां कर्यां ॥ आंकणी ॥ कां तो हर्यां कोनो कंथडो कोने दीधलो आळ ॥ कांतो छोडूयां में धावतां बाहे ग्रहीने बाळ ॥ पे० २ ॥ थांपणो कोई नो ओळवो करीने वीसवास ॥ कांतो बाळी वन वाडीओ तेना लागीआ त्रास ॥ पे० ३ ॥ पंखीना माळा तोडीआ तोडी सरोवर पाळ ॥ कांतो तोडी हसे में वळी ताजा तरवरे डाळ ॥ पे० ४ ॥ निंदा करी साधु जननी तजी धरम नो संग ॥ कांतो कर्यां हशे में वळी वृत लेईने भंग ॥ पे० ५ ॥ जुठा पुरी हशे साहदो जुठा खाईने सम ॥ कांतो

वगर वांके कोईने दीधा हशे में दम ॥ पे० ६ ॥ दगो कर्यो हशे दोस्तने अती आपीने धीर ॥ तेनां ते फळ आ माहरे सेहेवां पड्यां शरीर ॥ पे० ७ ॥ आशा भंगी कर्यां कोईनेपाडी रंगमां भंग ॥ तेना निसासा लागीया आज माहेर अंग ॥ पे० ८ ॥ आ भव आगळ आवीयां पराभव केरां पाप ॥ करमने शरम अडे नही कर्यां भोगवे आप ॥ पे० ९ ॥ भवीशतो भुले नही पड्यो करणीनो टांक ॥ केवळ के एम कामनो काढे करमनो वांक ॥ पे० १० ॥

दुहो

आशा भंगी थईने करे हवे पोकार ॥

नाम नीरंतर नेमनुं लईने वारंवार ॥ ८६ ॥

॥ ढाळ ३४ मो ॥ हरी भजन विना दुख दरीया संसारनो पार न आवे ॥ ए देशी ॥ हो सामळीया स्नेह तो डीने केम तमेतो संचर्यारे॥ भव आठ वळी भाव सहीत मुजने वर्या ॥ आं कणी ॥ नवमे भव शुं धारीने तमे प रण्या नही पेउ प्यारीने ॥ हुं रही कुं वारी हारीनेरे ॥ हो सामळीया ॥ १ ॥ तमे मनमां धार्यु ते करीयुं नहीं केण वळी कोनुं धरीयुं॥ सुख सागर तो म्हा रु हरीयुंरे ॥ हो सामळीया ॥ २ ॥ हुं उभी रहीतो ओडीने करगरतोती क

र जोडीने॥ तोय चाल्या गया तरछो डीनेरे ॥ हो शामळीया ॥ ३ ॥ उत पात अतीसे में कीधो तोय उतर एक नवी दीधो ॥ लई पंथ गया पोते सी धोरे ॥ हो सा० ४ ॥ ए घाट नही कां ई तमारो मेंण्युं चोट्यु मांथे जनमारो ॥ वळी भव बगाड्यो अमारोरे ॥ हो सा० ५ ॥ तम बंधव कृश्न मोरारी ते ने घेर हजार बत्रीस नारी ॥ नेम एक थकी शुं जाओ हारीरे ॥ हो सा० ६ ॥ तमे जादव कुळमां छो कळीया वळी जगत विशे म्हा जोर बळीया ॥ ते थई गया सौथी गळीयारे॥ हो सा० ७ ॥ मने आश तमारी छेज हजी हुं

बेठीलुं शणगार सजो ॥ एक नाम नि
रंतर नेम भजीरे ॥ हो सा. ८ ॥ म्हा
रुं मनडुं मळवा चाहायछे पळ एकते पो
होर सम थायछे॥वळी मंदीर खावा धा
यछेरे ॥ हो सा. ९ ॥ मने भणकारा
बहु वागेछे वळी आंख अहोनिश
जागेछे ॥ मारी सेजते समसान लागे
छेरे ॥ हो सा. १० ॥ मने अंन उदक
तो नव भावे वळी रात दीवस रडतां
जावे ॥ अति विचार विध विधना आ
वेरे ॥ हो सा. ११ ॥ मने तमो वि
ना नथीरे गमतुं म्हारुं मनडुं तो रेछे
भमतुं ॥ वळी दुख वियोगनुं बहु दम
तुंरे हो सा. १२ ॥ मने लाग्योछे तुम

चो नेडो नहीं आ भवमां मुकुं केडो ॥ आवो जादवजी झालो छेडोरे ॥ हो सा० १३ ॥ तमो भवो ते भवना छो स्वामी ते जाणोछो अंतर जांमी कहे केवळ कोडे शीर नामीरे ॥ हो सा० ॥ १४ ॥

दुहा

एम अतीसे कल्पना करेज वारंम वार ॥ जंपे नहीं ते जाममां ललनां वार लगार ॥ ८७ ॥ शिखामण सखीयो तणी माने नहीं लवलेश ॥ नेम नेम मुखडे कही करे घणोज कलेश ॥ ८८ ॥ रडतां राजुल ओच्चरे एक सखीने मुख ॥ संदेसो जई शामने केतो थायज

सुख ॥ ८० ॥ सुणतां हा सखीए कही जोडीने बे हाथ ॥ संदेशा कावे हवे राजुल अेनी साथ ॥ ९० ॥

॥ ढाळ ३५ मी ॥ हुं रे आवीछुं मही वेचवा रे लाल ॥ ए देशी ॥ संदेसो के जे शामने रे लोल जातां ते वेत जरुर ॥ मारी सैयर हो ॥ पाछो उत्तर पुछी लावजे रे लोल याद राखीने उर ॥ मारी सैयर हो संदेशो केजे शामने रे लोल ॥ आंकणी ॥ १ ॥ एक घडी नथी गोठतुं रे लोल मुजने वार लगार ॥ मा० ॥ दीन गमावुं एम दोहला रे लोल नाथ विना निरधार ॥मा० ॥ संदेसो ॥ उठु बेसुने जउ बारीए रे लोल जोउ

वालानी वाट ॥ मा० ॥ निंद्रा आ
वे नहीं नीसमांरे लाल थाय अतीशे
उचाट ॥ मा० ॥ संदसो ॥ ३ ॥ भड
का भितरमां थायछेरे लाल तंनमां वा
गेछे तीर ॥ मा० ॥ वियोग दुखनी
वेदनारे लाल सेहेवातो नथी शरीर ॥
मा.सं. भुख्युं ते जम भोजन रटेरे लाल
तरस्युं ते जंखे नीर मा० तेम जंखु हुं
नेमनेरे लाल राखीने मनडुं धीर मा.सं.
सुरता लागी सखी नेमनीरे लाल जेम
ते नटडीने दोर मा० ॥ वळी ते चंद्र हुं
चउछुंरे लाल ॥ चीतमां थै चकोर
मा० संदेसो ६॥ तरफडे तंन मंन माहं
रुंरे लाल जळ विना जेम मीन ॥मा०

आकुळ व्याकुळ बे बाकळीरे लोल ॥
नेम विना निशदीन ॥ मा० संदेसो ७
॥ आथी अधिक मने प्रीतडीरे लोल
॥ लागी सामळीआ साथ ॥ मा० ॥ ते
ह नथी नेह जाणतारे लोल ॥ निर्लज
नेमिनाथ ॥ मा० संदेसो ८ ॥ छळ क
रीने मने छेतरीरे लोल ॥ आवी तोर
ण ए कंथ ॥ मा० ॥ पुंखणथी पाछा व
ल्यारे लोल ॥ पांसरो लेईने पंथ ॥ मा.
॥ संदेसो ९ ॥ आवुं नोतुं जाणतीरे
लोल ॥ आगळथी लवलेश ॥ मा० ॥
नहींतो संसरना सुखनोरे लोल ॥ आ
पत जई उपदेश ॥ मा ॥ संदेसो १० पु
रण पाप ए प्रेमदारे लोल ॥ जेनो र

सीओ ते रीसई जाय ॥ मा० ॥ अबो
ला रहे बाळा वेसमांरे लोल ॥ तेनुं
जोबन झोलां खाय ॥ मा० संदेसो ११
॥ आथी भलुं नहीं जीववुंरे लोल ॥
स्वपने ना दीठुं सुख ॥ मा० ॥ सोग
सागरमां हुं पडीरे लोल ॥ पामुंछुं
दारुण दुख ॥ मा ॥ संदेसो १२ ॥ रु
दन करुं रात दाहाडलोरे लोल ॥ पेउ
पेउ करी पोकार ॥ मा० ॥ हैडुं रहे न
हीं हाथमांरे लोल नयने छुटे निरधा
र ॥ मा ॥ संदेसो १३ ॥ धीर धराती
नथी मनमांरे लोल ॥ काळजुं कटका था
य ॥ मा ॥ प्रीत जाणी परभवनीरे लो
ल जीवडो जंप न खाय ॥ मा ॥ संदे

सो १४ ॥ हवेतो केजे घणी थईरे लो
ल वाला वळोने घेर ॥ मा ॥ तंत मुं
को दई तंननोरे लोल ॥ करो मेरी प
र म्हेर ॥ मा ॥ संदेसो ॥ एम सुणीने
सखी संचरी रे लोल ॥ उरमां राखीने
आश ॥ मा ॥ कथनो कह्यां जई कोड
धीरे लोल नारीए नेमनी पास ॥ मा ॥
संदेसो १६

दुहा

सरव हकीकत सांभळी बोल्या सुंदर
श्यांम ॥ जा केजे तुज बेनने भज भा
वे हवे राम ॥ ९१ ॥ प्रीत खरी आग
ळ तणी जांणे जो ए नार ॥ तोतो आ
वे मुज कने लईने संजम भार ॥ ९२

॥ पेली प्रीत अमे करी खुब लडावी लाड ॥ आ भव वारो एहनो तेमां शानो पाड ॥ १३॥ माटे केजे मानुनी राजुलने ए रीत ॥ संजम लेशो ताहरे पुरी जणासे प्रीत ॥ १४ ॥ एम सुणीने निकळी नारी नेम वचन ॥ त्यांथी आवी पांसरी राजेमती भोवन ॥ १५ ॥ केंण कह्यां सौ कंथनां सखीए सखीनी साथ ॥ ते पण सुणी राजुले दीधो कर मे हाथ ॥ १६ ॥ एम करंतां वितीया पुरण मासज बार ॥ केवळ के हवे नेमजी आदरे संजम भार ॥ १७ ॥

॥ ढाळ ३६ मी ॥ गोकुळनी गोवाळणी मही वेचवा चाली ॥ ए देशी ॥ संज

म लेछे शांमळो हुंश हैये धरीने ॥ सां
मग्री अमरो सजे वडो वीवेक करीने ॥
१॥ जुथ ते जादव जामीयुं आवी आंगणे
भारी ॥ शणगारी शुभ नेमने नमे ते
नरनारी ॥ २ ॥ माए लीधां वळी मीठ
डां आवी पुत्रनी पास ॥ वेला ते मळ
जो मुगती एम ओचरी आश ॥३॥ सगां
सबंधीए वांदीने करी तरततैयारी जानथ
की जबरी रची शोभा आजनी सारी॥४॥
दयालु दिशा कारणे चढ्या जीन वरघो
डे ॥ अमर पती चमर करे उभा इंद्र
ते जोडे ॥ ५ ॥ वाजां विविध प्रकारनां
घणां घोरमां वागे ॥ जादव राणीयो जी
नने गाय रुपाळा रागे ॥ ६ ॥ फुलेके

फरता आवीया नेम नग्रनी व्हार ॥
साथे साथी रथ घोडला तेनो लाधे न
पार ॥ ७ ॥ आचारज कने उतर्या ज
ईने वडभार्गी ॥ लोच करावी लट्यो
तणो धर्यो वेष वईरागी ॥ ८ ॥ वैराग
जोई वाला तणो कैक त्यां थया त्यागी
संजम साथे आदर्यो रजा रायनी मा
गी ॥ ९ ॥ ग्रहां रजोणा पातरां संसा
र नीवारी आभुषणो रुडा अंगनां नां
ख्यां सरव उतारी ॥ १० ॥ न्याल क
र्यो नापिकने आपी ते शणगार ॥ व
ळती वतंनने छोडीने वाले कर्यो विहा
र ॥ ११ ॥ साधु सहस्त्र शोभता जीन
वरजोनो जोडे ॥ सेहेसावने जई ते

वस्या कहे केवळ कोड ॥ १२ ॥

॥ढाळ ३७ मी ॥छठी ढाळनी देशी ॥

गुण निधी गिरनारमांजी वसीआ वं नमोझार ॥ वालां वळावी पाछां व ल्याजी तेनो कहु विस्तार ॥ गुण नि धी गिरनारमांजी वशीया वनमोझार ॥ आंकणी ॥१॥ पुरमां सौ ते परवर्या जी पोत पोताने अवास ॥ कृश्न चि तमां चिंतवेजी आवीने थई उदास ॥ गु० व० ॥ २ ॥ भवसायर भईतो त र्याजो कुंवारी तजी कन्याय ॥ परणे जो ए प्रमदाजी तोतो थाय अन्याय॥ गु० व० ३ वात नहीं ए नानडीजी न हींज खेल केवाय ॥ भणाइ भाभी मा

हरीजो ते केम बीजे जाय गु० व० ४
चोयणा पचोयणा अेम करेजो क्रस्न धरी
ने दुख ॥ वात वळी वेगे गइ जो नेमनी
राजुलमुख.गु.सुणतां सद्ध थई गई जो सामा
स्वामीनी वात वियोगे वालो चालो आजो
अेम करे उतपात गु.ध. रुदन करे राजे
मतीजो नाथ विना थई निरास भवीअ
न तेतो सांभळोजो कहे छे केवळदास
गु. व० ७॥

ढाळ ३८मी मने रस्ता वच्च रोकीरे छे
ल छबीला छोगाला मने लागी तमसे
लगनीरे नेमनगीना रंग भीना आंकणी
शीर जवाळा उठे पगनीरे नेम नगीना
रंगभीना मने अधवच अरणव मेलीरे

नेम० रंग० तरछोडी चाल्या बेलीरे ने
म. २ ॥ परभवनी प्रीती जाणीरे नेम०
मने लीधी नहीं तमे तांणीरे ॥ ने. ३ ॥
हुं वाट अहोनीश जोतीरे ॥ ने० ॥
तोय रशीया मुकी रोतीरे ॥ ने० ४ ॥
हुं आठ भव रही वळगीरे ॥ ने० ॥
नहीं नवमे भव थउं अळगीरे ॥ ने०
५ ॥ मने मोहनी मंत्रसाध्योरे ॥ ने० ॥
प्रेम तेथी रसपुर वाध्योरे ॥ ने० ६ ॥
हुं रही कुंवारी कंन्यारे ॥ ने० ॥ ते ज
बरो जगमां अंन्यारे ॥ ने० ७ ॥ हुं गु
ण तमारा गउछुरे ॥ ने० ॥ एक नाम
निरंतर लउछुंरे ॥ ने० ८ ॥ मने वियो
ग दुख छे पुरुरे ॥ ने० ॥ तेथी हुं झा

झुं झुरुरे ॥ ने० ९ ॥ आगळथी थई
हुं तुलीरे ॥ ने० ॥ लखी कागळ अंग
मां फुलीरे ॥ ने. १० ॥ अहंकार अती
ए करीयोरे ॥ ने. ॥ तथी दुखनो आ
व्यो दरीयोरे ॥ ने. ॥ ११ ॥ वळी म
नडाने मकलाव्युंरे ॥ ने. ॥ ते आगळ
सरव आव्युंरे ॥ ने० ॥ १२ ॥ विचा
र्युं वायरे चाल्युंरे ॥ ने. ॥ बीजुं ते सुळ
महो साल्युंरे ॥ ने. ॥ १३ ॥ मने म
नमां रही गई ममतारे ॥ ने. ॥ हवे
शी पेरे वाळुं समतारे ॥ ने. ॥ १४ ॥
मे वैभव नहीं तम जोयोरे ॥ ने. ॥
आ अवतार अेळ खोयोरे ॥ ने. ॥१५
मे आछां चीर उमंगेरे ॥ ने. ॥ नवी

ओढ्या मारे अंगरे ॥ ने. ॥ १६ ॥ में
काजळ आंख न सांर्युरे ॥ ने. ॥ न
वि दरपण लई मुख धार्युरे ॥ ने. ॥
१७ ॥ में शीर नहीं पाड्यां पटीयांरे॥
ने. ॥ मुज लुखां रह्यां लटीयांरे॥ ने.
१८ ॥ में नांख्या नहीं बावलीआरे॥ ने.
तुम चांप्या नहीं पावलीयारे ॥ ने. ॥
१९ ॥ में रसोई करी शुभ रीतेरे ॥ने॥
नवि पीरसी तमने प्रीतेरे ॥ ने ॥ २ ॥
में सज्या नहीं तुम ढाळीरे ॥ ने. ॥
नवो जातां जोया न्याळीरे ॥ ने. ॥
२१ ॥ में वात पुछी नहीं तमनेरे ॥ने॥
ते हुंश हती घणी अमनेरे ॥ ने. ॥२२
॥ नहीं सासु ससरो दीठारे ॥ ने. ॥

हुं वचन वदी नहीं मीठांरे ॥ ने. ॥
२३ ॥ में जेठ दीयर नहीं जाण्यारे मे.
नहीं घुंघट आघा तांण्यारे ॥ ने. २४ ॥
में जेठांणीओनी जोडेरे ॥ ने. ॥ न
हीं मांड्या वादज कोडेरे ॥ ने. ॥ २६
हुं करी लटको नहीं म्हालीरे ॥ ने. ॥
वळी आवी तेवी चालीरे ॥ ने. ॥ २६
॥ अे अंतर रही गई आशारे ॥ ने. ॥
हवे नांखु शा निसासारे ॥ ने० ॥ २७ ॥
में हठ नही तमथी मांडीरे ॥ ने० ॥
तोय छळ करीने छांडीरे ॥ ने० २८ ॥
तमे शत्रु सम थई चाल्यारे ॥ ने० ॥
पण अंतर मुजने वालारे ॥ ने० २९॥
बार मास ते आशे गाळ्यारे ॥ ने० ॥

तोय तमने में नहीं भाळ्यारे ॥ने० ३०
मने एक दीशा नव सुझेरे ॥ ने० ॥
बहु दुख वियोगनुं दुझेरे ॥ ने० ३१ ॥
कुप उतारी दोर वाढ्यारे ॥ ने० ॥
हुं पडी पोकारु राड्यारे ॥ ने. ३२ ॥
जादवजी जगमां झाझुरे ॥ ने. ॥ हुं
केतां मुखडे लाजुरे ॥ ने. ३३ ॥ हुं ध
रम पतिवृत पाळुरे ॥ ने. ॥ नवि पर
पुरुष मुख न्याळुरे ॥ ने. ३४ ॥ माबा
पनी मुकी मायारे ॥ ने. ॥ में तमने
आर्पी कायारे ॥ ने. ३५ ॥ म्हारु सु
ख गयु सौ स्वपनेरे ॥ ने. ॥ हवे जंखुं
छुं तुम तपनेरे ॥ ने. ॥ ३६ ॥ मने भ
वसाहरमां तारोरे ॥ने.॥ एईान उपाय

नहीं म्हारोरे ॥ने. ३७ ॥ एम राजे म
ती अती रडीरे ॥ ने. ॥ उठे ने घर
णे ढळीरे ॥ ने. ३८ ॥ पछी आवी
एनी मातरे ॥ ने. ॥ केवळ के करवा
घातरे ॥ ने. ३९ ॥

सोरठो.

मात कहे मुज बाळ आ सो उतपात
मांडीओ ॥ अम वढी तत्काळ छाडी
चांपी छातीअ ॥१८॥

दुहा

आंसु लोही आंखनां तनीया करी टटा
र सिखामण दे सा गणी साय लहे न
लगार १९ मात कहे मुज दीकरी सां
भळ श्रवणे वात ॥ कुंवारीने वर घ

णा सौ जाणे साक्षात ॥ १०० ॥ तुं कोनो छुं बेटडी ए कोनो छ बाळ ॥ स गाई सानी ताहरे ते मनमां संभाळ ॥ १०१ ॥ काळो करसन बंधवो ते देखी शुं मोई ॥ परणावुं बीजे वळी वर घर सारुं जोई ॥ १०२ ॥ एथी भलो भुप लावसुं नेमजो धरसुं नाम ॥ गुणमां गंभीर फुटडो रुपे रती पति काम ॥ १०३ ॥ नाम मुकी दे नेमनुं हईए रा खो हाम ॥ फोकर फोक कर बेटडी अ ईए कीधुं आम ॥ १०४ ॥

सोरठो.

जळ जळ कमळ न होय वंन वंन चंद न नव मळे ॥ घेर घेर नेमजी नोय

राजेमति के मावडी ॥ १०५

ढाळ ३९ मी तप सरीखो जुगमां को नहीं रे ॥ ए देशी ॥ रुप देखीने नवी राचवुंरे ॥ पुत्री कहे हवे सुण ॥ हो मा. शास्त्र शाखथी कउ घणारे ॥ काळां ते केरा गुण ॥ हो मावडी ॥ रुप देखीने नवी राचवुंरे ॥ आंकणी ॥ १ काळी कस्तुरी कचमचेरे ॥ मेंहेंके अने मुलदार ॥ हो मावडी ॥ मरतां अबोलना सुःखमांरे ॥ मुंके करे उचार ॥ हो मावडी ॥ रु.२ ॥ काळा ते हेंमर हाथीयारे दीपे ते राज दुवार ॥ हो मावडी ॥ काळी ते आंखमां कीकलीरे ॥ तेना तेज तणो नहीं पार ॥ हो मावडी ॥

रुप. ३ ॥ काळो कामा शीर चोटलो रे ॥ वालो ते प्राण आधार ॥ हो मावडी ॥ काळुं काजळ कामा आंखमांरे ॥ सारे सोभे शणगार ॥ हो मावडी ॥ रुप० ४ ॥ काळा ते बार मेघ बंधवा रे ॥ करे सृष्टीमां श्रगाळ ॥ हो मावडी ॥ काळी कोयल्ल काननमांरे ॥ बोले ते राग रसाळ ॥ हो मावडी ॥ रुप० ५ ॥ काळी मणी घणी कींमतीरे ॥ अंधारे आपे उजास ॥ हो मावडी ॥ काळां मरी कपुरमांरे नांखे नहीं जाय वास ॥ हो मावडी ॥ रुप० ६ ॥ काळा ते करसन राजवीरे ॥ काळा ते नेम सुजांण ॥ हो मावडी ॥

तरण तारण त्रीलोकनारे ॥ तेछे प्यारा मुज प्राण ॥ हो मावडी ॥ रुप. ७ ॥ कटको ते काच बीलोरनो रे ॥ रुप अनुप देखाय ॥ हो. ॥ दाम न उपजे दोकडो रे जमे तो जीवज जाय ॥ हो मावडी ॥ रुप० ८ ॥ उत्तम आ अवनी विशेरे ॥ कोण छे काळानी तुल्य ॥ हो मावडी ॥ रुप तेमां गुण नव मळे रे ॥ केवळ के राजुल ॥ हो मावडी ॥ रुप० ९ ॥

दुहा

माट मारी मावडी वृथा न बोल वचन ॥ नेम विना संसारमां माने नहीं मुज मंन ॥ १०६ ॥ अन्यो अन्य एम बेजणां बोले बोल अपार ॥ ते तकमां

त्यां नेमना सुण्या समाचार ॥ १०७ ॥
सहस्त्र साधु साथमां नेम नगीन भग
वान ॥ पंचावन पुरे दाने पाम्या केव
ळ ज्ञान ॥ १०८ ॥ तेवुं तरुणी सांभ
ळी तरत कर्युं सौ त्याग व्रथा जांणी
आ विश्वने वाली कर्यो वैराग ॥ १०९
॥ संजम लेवा सुंदरी हैए हरखी अपा
र ॥ वधाई मोकली वेगथी कृश्न तणे
दरबार ॥ ११० ॥ पाये पडी मा तात
ने सौने करी सलाम केवळ के राजे म
ती तजी तरत ते ठाम ॥ १११ ॥
॥ ढाळ ४० मी ॥ गोकुळनी गोपी रे
चाली जळ भरवा ॥ एदेशी ॥ पीयरथी
पोकी रे शांमा सासरीए ॥संजम शुभ ल

वारे नेमजी आसरीए ॥ १ ॥ जोई
जादव राणोरे हरख्या राजुलने ॥
धंन भाभी मारीरे तायुं नीज कुळने ॥
२ ॥ वळी हेत धरीनेरे सतीने शणगा
री वरघोडो चढावीरे करी त्यां तैया
री ॥ ३ ॥ राजे मती रुडीरे पधारी पा
लखीए ॥ आगळने पाछळरे घेर दीधा
सखीए ॥ ४ ॥ बहु विधविध रागेरे वा
जां वागेछे ॥ हय रथने हाथीरे ओळ्यो
सौ आगे छे ॥ ५ ॥ गोरडीओ पाछळ
रे गीत घणां गावे ॥ साजननी शोभा
रे कवीजन शी कहावे ॥ ६ ॥ वीसता
र करुंतोरे वार वधे झाझी ॥ वरघोडे
वामारे जोई सौ थाय राजी ॥ ७ ॥

चौटेने चकलेरे फेरवो शुभ रीत्ये॥ फु
लेकुं लाव्यारे पादर पुर प्रीत्ये ॥ ८ ॥
राजेमती साथेरे सरखी सुंदरीओ॥संजम
शुभ लेवारे त्यां केक उतरीओ ॥ ९ ॥
वरघोडो त्यांथीरे चल्यो वळी पुर वि
शे ॥ राजुलने सखीओरे गई गिरनार
दिशे ॥ १० ॥ अडवाणे पायेरे चाली
सौ साथे ॥ संजम जाय लेवारे नेम न
गीन हाथे॥११॥ए वाटे वरस्योरे जातां
मेघ बहु ॥ भींजायां चीवररे चतुरा के
रां सहु ॥ १२ ॥ जाळांने झाडेरे संत
ई कांमनीओ आडीने अवळीरे भमी
अेमभामनीओ॥१३॥ गुफा एक देखीरे
राजुल गई तेमां॥ रेनेमी मुनीवररे ध्या

न धरे अेमां ॥ १४ ॥ खबर नहीं ते
नोरे सखीओमां कोईने चीर कोरा क
रवारे पेठी जळ जोईने ॥ १५ ॥ राजे
मती राणीरे अंगथी उतारी ॥ थई सु
कन्या वरजीतरे वस्त्र भर्यां वारी ॥१६
॥ जळहळ त्यां झलक्युंरे अंगनुं अज
वाळुं ॥ रुप रती थकी अदकुंरे ॥ मुनी
राये भाल्युं ॥ चीत चमक्युं जोईनेरे
कामानी काया तप त्याग करीनेरे रे
नेमी धाया ॥ १८ ॥ उठी आव्या पा
सेरे आळस अंग मरडी ॥ बोले बाळा
साथेरे कटाक्ष करी करडी ॥ १९ ॥ को
ण कंथनी कन्यारे कोण रायनी बेटी ॥
कोण कारण जातांरे मुज भागे भेटी॥

२० ॥ सुणी एम सलुणीरे वदे मन
धीर धरी ॥ जउं संजम लेवारे नेमजी
पास खरी ॥ २१ ॥ उगरचंद बेटीरे
हुं राजुल नारी ॥ तजी मुजने नेमेरे
मुंकी कुंवारी ॥ २२ ॥ माटे जउं मळ
वारे थई हुं सतसंगी ॥ एम वचनज सु
णीरे वदे वळी वृतभंगी ॥ २३ ॥ राजे
मती राणीरे बोलो आज अम संगे ॥
राजो थई रुदोएरं रमां नीत नव रंगे॥
२४॥संसारनां सुखडांरे मन मान्यां मा
णो ॥ वरी मुजने वामारे नेमजी सम
जाणो ॥ २५ ॥ हुं जादव कुळमांरे ने
म नगीन भैओ ॥ मुज नाम रेनेमीरे
समद्र विजय छैओ ॥ २६ ॥ तुज उप

र त्रुठ्यां रे रुप रुडु भाळी ॥ हठ मेली हठीलीरे हुंस ल्यो ताळी ॥ २७ ॥ वृत वृध पण लेईसुंरे आपण बे जोडे ॥ पाळो संजम जईसुंरे केवळ पद कोडे ॥ २८ ॥

दुहा

राजेमती एम सांभळी करे मन विचार ॥ लाज तजो लंपट थयो मुनीवर गुण भंडार ॥ ११२ ॥ उपाय करवो एहनो वचन रुपी दई मार ॥ आखर ऊंचा कुळनो भमेल आवे ठार ॥ ११३ ॥ टाटुं तो टुटी पडे भींतज झाले भार ॥ उत्तम कुळनो आदमी सांखे शब्द अपार ॥ ११४ ॥ नारी एम नकी करी

बोले कठणज बोल ॥ दीयरने केछे सां भळो तंनमां बांधी तोल ॥ ११५ ॥

ढाळ ४१ मी ॥ हरी भजन विना दुख दरीआ संसारनो पार ना आवे ॥ ए देशी ॥ हो दीयर मुनी संजमनी सुरतो ते जोजो चुकतारे ॥ काच बीलोर देखी म्हाव्रत मणीने रखे मुकता ॥ आंफगो ॥ सोद मृगजळ देखी धावछो ॥ तजी तंबोळ लाळा खावछो ॥ मुकी सरगने नरक चाहावछो रे ॥ हो दीयर मुनी. ॥ १ ॥ मुकी काम दुधा केम खर ग्रहो ॥ तजी जीनवरने संसार चहो ॥ थई मुनीवर ए शुं मुख लहोरे ॥ हो दीयरमुनी. ॥ २ ॥ ढोळी अम्रत सींदे

मुख वीष धरो ॥ मुकी अंबने बंबे म
न करो ॥ तजी पुन्यने केम पेट पाप
भरोरे ॥ हो दीयरमुनी ॥ ३ ॥ तमे
म्हाव्रत धारीछो तपसी ॥ सोद भव
सागरमां जाओ लपसी ॥ झालो संज
म टेकाने चपसी रे ॥ हो दीयर मुनी
॥ ४ ॥ हवे जीती बाजी हारोछो ॥
वळी असन उचीष्ट धारोछो ॥ ग्रही अ
सार सार नीवारोछो रे ॥ हो दीयर
मुनी. ॥ ५ ॥ आ आव्युं नाव जसेरे
बुडी ॥ शुभ समकीत खोवासे मुंडी
माटे द्रष्टी राखोने रुडी रे ॥ हो दीयर
मुनी. ॥ ६ ॥ हुं संजमी तमे व्रत धा
री ॥ वळी कामे म्हाव्रत जाओ हारी

तेथी विशय जोर राखो वारी रे ॥ हो
दीयर मुनो. ७ ॥ असुची काया आ
छेज खरी ॥ मळ मुतर मांस रुधीर भ
री ॥ ते प्यारी आवडी शुंज करी रे हो
दीयर मुनो. ॥ ८ ॥ तमे उत्तम कुळ
तणा जाया ॥ वळी तात समुद्र विज
य राया ॥ ते ध्यान तजो मुजने धाया
रे ॥ हो दीयर मुनो. ॥ ९ ॥ तमे बे
बंधव एक मात तणा ॥ कोण कारण
फेर दीसेज घणा जुओ नेम नगीनमां
नहीं मणा रे हो दीयर मुनो. ॥ १० ॥
तेणे मुजने मुंको कुंवारी ॥ करी वमन
ने तोरण विहारी ते उपर द्रष्टी शुं धारी
रे हो दीयर मुनो. ॥११॥ हुं गुरु बंध

वनी थउ नारी ॥ वळी भाभी भगनी
सम ल्हारी ॥ ते जुवोने मतहीण वि
चारीरे ॥ हो दीयर मुनी.॥१२॥शुं रुप
देखीने मन मोह्युं ॥ बोल बे बोलीने तप
खोयुं ॥ थई मुरख पाछुं नव जोयुं रे ॥
हो दीयर. १३ ॥ आ जोबनीआनो छे
लटको ॥ जेम काच तणो कुंपो भट
को॥पछी काम न आवे ते कटकोरे ॥
हो दीयर मुनी. ॥ १४ ॥ तमे नीजकु
ळनी लज्या मुंकी शुं बेठाछो गळवा थुं
की थई चतुर नर बोल्या चुकीरे ॥ हो
दीयर मुनी ॥ १५ ॥ तजी पचासने
तपसीज थया ॥ ते भाव तमे भुलीज
गया ॥ आज देखी मुजने मोही रह्यारे

हो दीयर मुनी. ॥ १६ ॥ जोई साध
वीपर जे करे द्रष्टी ॥ ते भवो ते भव
पांमे कष्टी ॥ माटे मुंकी दो मननी व्र
ष्टीरे ॥ हो दीयर मुनी. ॥ १७ ॥ तमे
एक देखीने आम करो ॥ त्यारे गोचरी
ए कइ पेर फरो ॥ तां घेर घेर नारी
ओ नहीं नरोरे ॥ हो दीयर मुनी ॥
देखी परनारी नहीं मन वारो ॥
तारे केई पेरे जासे जनमारो ॥ वळी
वारंमवार कहुं विचारोरे हो० ॥ १९॥
तेथी संजमनारे सुर वासी थाय जग
त विशे जादव हांशी ॥ वळी वेगे व
रे जई चोराशीरे॥ हो दीयर ॥ २० ॥
जे परनारी शेवे प्राणी तेनुं जीवतर

जाणो धुळ धाणी॥ठेर मरीने ते नरक खा णोरे हो दीयर.२१॥परनार अने वळी हुंज सती ए विचार करो नर सुढ मतो ॥ केम अजांण थई बेठाज अतोरे हो दीयर॥२२॥हवे मुको द्यो मोहनी मम ता रहो काम जवळ देहने दमता ॥ पाळी समकीत ने वाळो समतारे॥ हो दीयर ॥ २३ ॥ एम राजे मती वयणो बोली रह्यो रेनेमी रुदीये तोली ॥कहे केवळ अंतरने खोलोरे ॥ हो दीयर ॥ २४ ॥

दुहो

लज्या लंपट पामीयो सुणी शामा व चंन ॥ केवळ के सौ सांभळो नर नारी

धरी मन ॥ ११६ ॥

॥ ढाळ ४२ मी ॥ आवो आवो जसो दाना कान गोठडी करीएरे ॥ ए देशी ॥ रेनेमी जोडो हाथ नमीया नारीने ॥ पस्ताई रुदीया साथ वदे मन वारीने ॥ भाभी हुं भुल्यो आज म्हाव्रत पाळी रे ॥ लाखेणो मुंकी लाज संजम बा ळीरे ॥ २ ॥ तमे खोळे माहारुं शीश आज उगारोरे ॥ रुदीएथी छंडो रीस भवजळ तारोरे ॥ ३ ॥ हुं बोल्यो चुकी बोल ते पण खोटुंरे ॥ अध एनुं शीर अतोल मुजने चोट्युंरे ॥ ४ ॥ ए वांक करो मुज ताज जाओ जाणी रे ॥ तमे कोते करुं हुं काज वदोने

वांणी रे ॥ ५ ॥ आळोवण आपो कां
य घटता गुने रे ॥ धारीने रुदाया मांय
थो दंड मुनेरे ॥ ६ ॥ हुं हार्यो नर भ
वकाय रुडी पांमीरे ॥ शी पेरे छूटको
थाय बेठा खांमीरे ॥ ७॥ हवे सुजे न
ही एक दीस नोशके वांणु रे ॥ तमे गु
रुने हुंतो शीश एटलु जाणुंरे ॥ ८ ॥
धंन्य धंन्य ते बुद्धी नार बांधज करी
यो रे ॥ मुजने जांणो धीकार डोल्यो
दरीयोरे ॥ ९ ॥ थाओ भाभो पण क
हुं मात आज उगारोरे ॥ मने केवळ
णाणी अनाथ पार उतारोरे ॥ १० ॥

दुहा

शुभ वचन एम शांभळी बोली राजुल

नार ॥ आळोवण दउ एटलुं फिर
ल्यो संजम भार ॥ ११७ ॥
अमसंगाथे संचरो चोखुं राखी चीत ॥
संजम ल्यो सेसावंने नेमजी पास ख
चीत ॥ ११८ ॥ एम कही राजेमती
नीकळी गहवर व्हार ॥ सखीयोने रेने
मने लई चढी गीरनार ॥ ११२ ॥ से
सावंन जई वांदीया नेम नगीन जीन
राय ॥ स्याम निहाळी सुंदरी मनडामां
मकलाय ॥ १२० ॥ वळी वळी राजु
ल वांदती भणीने भावे पाठ ॥ परदख
णा पाछळकरी एक सतक ने आठ॥ जीणं
द कहे ते जोईने धंन धंन नारी जात
धंन धंन तारी बुधने धंन धंन व्हारी

मात ॥ १२२ ॥ एम कहीने आपीयुं
सौने संजम भार ॥ रेनेमी राख्यो कने
फेर करी अणगार ॥ १२३ ॥ ठांण उ
ठांण करी अने विचरे देश विदेश ॥
भवीयाननें भव तारवा एम करेज हमे
श ॥ १२४ ॥ देह दमन राजुल करी
झीती झघडा अस्ट ॥ जनम मरणनां
आभवे कापी सघळां कष्ट ॥ १२५ ॥
ए रीते एक एक पछी पोक्यां अक्षर
धाम ॥ तीर्थंकर बावीसमे नव खंड रा
ख्युं नाम ॥ १२६ ॥

ढाळ ४३ मी ॥ आवोने मंदीर माह्रे
हो लोल ॥ ए देशी ॥ धंन धंन राजुल
नेमने हो लाल धंन धंन ए अवतारेरे

हुंवारी लाल ॥ कुंवारा कंथने कामनी हो लाल बेउ तज्यां संसाररे हुंवारी लाल ॥ धंन धंन धंन राजुल नेमने हो लाल ॥ आंकणी ॥ १ ॥ तोरणथी त रीआ तजी हो लाल शुणी पशुनो पोकाररे हुंवारी लाल ॥ परण्या विना पाछा वल्या हो लाल ॥ हस्ती हंकावी ते टाररे ॥ हुंवारी लाल ॥ धंन. २ ॥ पीठी भरी मुंकी प्रेमदा हो लाल व्हें च्युं वरसीक दानरे हुंवारी लाल ॥ सं जम लेई सेसावने हो लाल पाम्या ते केवळ ज्ञानरे हुंवारी लाल ॥ धंन. ३ ॥ कुंवारी कन्या राजेमती हो लाल व डेरो पाळी वैरागरे हुंवारी लाल संज

म लेवा संचरी हो लाल नेमजी पास
सुभागरे हुंवारी लाल ॥ धंन. ४ ॥ वा
टे जातां मेघ वरसीयो हो लाल भि
जायां नवरंगी चीररे हुंवारी लाल ॥
गुफा देखी गई तेहमां हो लाल करवा
ने कोरु शरीररे हुंवारीलाल ॥ धंन ५
तप तजी रेनेमने हो लाल ॥ देखी
खोभाणो कामरे ॥ हुं० ॥ बोध करी
ने बुझव्यो हो लाल नारीओ नर ते
ठामरे ॥ हुं० धंन० ६ ॥ रेनेमी रुपी
हाथीओ हो लाल म्हावत राजुल ना
ररे ॥ हुं० ॥ वेण अंकुशे वश कर्यां हो
लाल मारीने मोघम माररे ॥ हुं० धंन
॥ १७ ॥ गुफा तजी गीरनार गयां

हो लाल नेम प्रभुजीनी पासरे ॥ हुं० ॥ चोखुं चारीत्र त्यां पाळीने हो लाल वेगे वर्यां शीववासरे ॥ हुं० ॥ धंन ॥ ८ ॥ अनंत जन उधारीने हो लाल जीणंद जीवन हाररे ॥ हुं० ॥ आयुस अती भोगवी हो लाल गयांज मुगती मोझाररे ॥ हुं० धंन ॥ ९ अवर उभय अवनी विशे हो लाल एवुं थयुं न थ नाररे ॥ हुं० ॥ नेम जीणंद बावीसमा हो लाल राजेमती सती साररे ॥ हुं० धंन० ॥ १० ॥ शुभ कथा आ शास्त्रनी हो लाल वखाणमां वंचायरे ॥ हुं० ॥ नाना मोटा नरनारने हो लाल सांभ

ळतां सुख थायरे ॥ हुं० धंन ११ ॥ रा
जेमती नेम नामथी हो लाल दुःख दा
रीदर जायरे ॥ हुं० ॥ दया उपजे अ
ती दिलमां हो लाल पापज प्रले
थायरे ॥ हुं० ॥ धंनधंन० ॥ १२ ॥ भा
व सहीत भणी सांभळी हो लाल करे
जे व्रत पचखांणरे ॥ हुं० ॥ निश्चेज न
र ए नारनुं हो लाल करम खपी थाय
कल्याणरे ॥ हुं० धंन १३ ॥ साबर कां
ठे शोभतुं हो लाल कासंदरा मुज गा
मरे ॥हुं॥ अर्भक अमीचंदनो हो लाल
केवळदास हुं नामरे ॥ हुं० धंन १४ ॥
अचरत्त कुखे उपन्यो हो लाल ॥ भव

विशे भावसाररे ॥ हुं० ॥ प्रीत धरीने पारख्यो हो लाल श्रावक धरम श्रीकाररे ॥ हुं० धंन १५॥ संवत ओगणीसें वळी हो लाल ओगणत्रीस मोझाररे ॥ हुं० ॥ श्रावण शुक्ला सप्तमी हो लाल गरवो ते गुरुवाररे ॥ हुं० धंन १६ ॥ तेरे दीवसे पुरो करी हो लाल गायो नेम विवाहरे ॥ हुं० ॥ ढाळ तेंताळीसें वरणवी हो लाल संबंध राखी दुवाहरे ॥ हुं० धंन १७॥ ताळ तुटक नवां ओळखुं हो लाल वाणी ताणी रच्यो ठाठरे ॥ हुं० ॥ कवि कने मुज कुण गजुं हो लाल पढ्यो ना पींगळ पाठरे ॥ हुं धंन १८ ॥ अक्षर आदीने अंत्यमा हो

लाल खोळता जडे खोडरे ॥ हुं० ॥ ते मुज मींछांमी दोकडो हो लाल केवळ के करजोडरे ॥ हुं० धंन १९ ॥

आ चोपडी आगळथी खरीद करनार सज्जन

श्रावकोनां नाम निचे मुजब

नंबर.	नाम	गाम	नंग
१	नगर शेठ. प्रेमाभाई हीमाभाई	अमदावाद	३१
२	शेठ. दलपतभाई भगुभाई	अमदावाद	२५
३	सा. वीरचंद परभुदास	खेडा	२५
४	शेठ. मयाभाई प्रेमाभाई	अमदावाद	१५
५	शेठ. भगुभाई प्रेमचंद	अमदावाद	१५

६	शेठ. करमचंद प्रेमचंद	अमदावाद	१५
७	शा. डाह्याभाई मुळचंद	कासंदरा	१५
८	शेठ. जेशंगभाई हटीसंग	अमदावाद	१०
९	मुनसी. मुळचंद त्रीकमलाल	पालीटाणा	१०
१०	मेहेता. तरभोवन जेठा	बरवाळा	१०
११	शा. गलाबचंद हेमचंद	जरमथा	१०